

The

Young

Hindu



APRIL—NEW YEAR NUMBER.

❧ 1950 ❧



JAFFNA HINDU COLLEGE,

No. 1.

THE YOUNG HINDU

"To Thine own Self be True"

373
JAF

AR

EDITOR:

S. NARENDRANATHAN

(Junior Prelim)

PUBLISHED BY THE STUDENTS

OF

JAFFNA HINDU COLLEGE

4

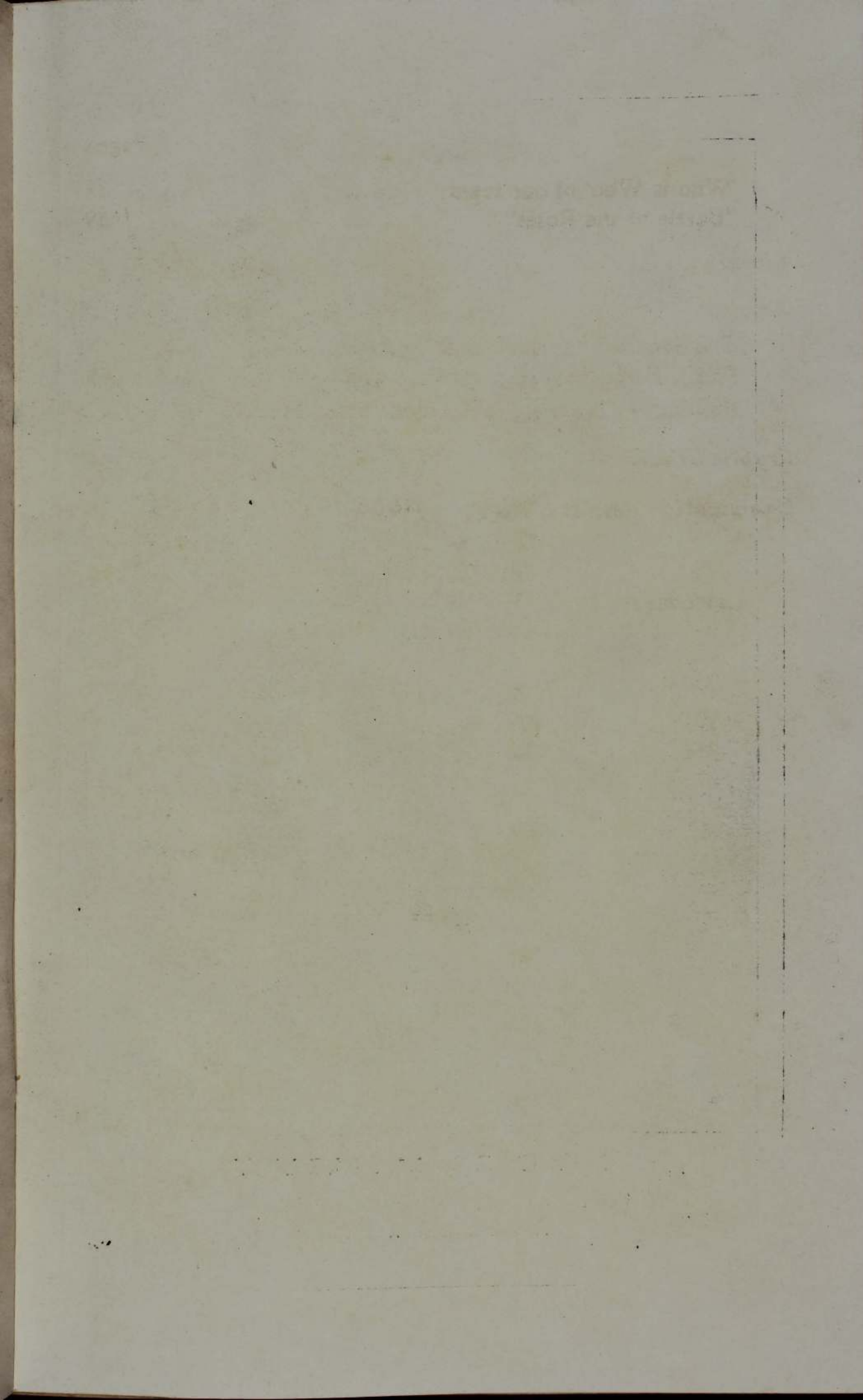
VOL. XI.

APRIL 1950.

No. 1

	Pages.
'Who is Who' of our team ...	37
"Battle of the Roses" ...	39
<i>Library</i> ...	39
<i>Accounts</i>	
'The Senator'—Statement & Accounts ...	43
The J. H. C. Temple and Workshop ...	44
Building—Statement & Accounts as at 15-3-50	
<i>Cryptic Crossword</i> ...	44
<i>Examination Results</i>	
Prelim Results ...	45
G. S. S. C. " ...	45
J. S. C. " ...	48
Calendar for 1950 ...	49







MR. C. COCMARASAMY
High Commissioner for Ceylon in India.
A distinguished Old Boy



THE
YOUNG HINDU

APRIL 1950

EDITORIAL NOTES

WE present the first issue of this year's "Young Hindu" in the hope that it will be received with the usual enthusiasm

In the field of sports we are gratified to note that we have made considerable headway. The prospects of our cricket team at the beginning of the term were gloomy indeed. We believed that we wouldn't have a team strong enough to meet the teams of any other colleges. But, the scales have now turned. Our team has had remarkable success and looks forward to a brighter future. Our college has consistently maintained a very high standard in soccer and we all hope that before long our cricket team too will attain that high level. The inclusion of many 'new caps' in the team has greatly enhanced the strength and efficiency of our team. We are rightly proud of our team which has so far shaped well. For all our achievements in this department, we are greatly indebted to Mr. V. Ramakrishnan and Mr. T. Senathirajah who have striven hard to better the standard of play.

It has often been stressed that a leading educational institution as the J. H. C. hadn't encouraged games other than cricket, foot-ball and volley ball. We are glad to announce that we have inaugurated many other games including badminton and table-tennis. The games are becoming increasingly popular day by

day and now we are making arrangements to enable more boys to play the games. We have a good number of star players and we hope to hold tournaments in the near future.

Sports

The Junior cadet corps that was organized last year is under the vigorous command of Mr. P. Thiagarajah, our Sports Master who is the second Lieutenant of the corps. On the 24th January they presented a guard of honour to Lord Soulbury when he visited Jaffna. They also participated in the March-past during the Independence day celebrations in Jaffna. The boys are receiving much intensive and systematic practice.

The Scout Troop organized by Mr. S. Jeyaveerasingham, is now in charge of Messrs T. Senathirajah and S. Muthucumaran. The energetic 'trio' seem to spare no pains to make scouting a live institution here at Jaffna Hindu College. The boys seem to respond marvellously and learn their craft with enthusiasm. They are expected to go out for camping during the holidays and we have not the smallest doubt that they will acquit themselves very creditably.

*

*

*

The Library, which occupied the hall downstairs, has now been shifted upstairs to more spacious, airy and well-lit surroundings and presents a more imposing appearance. An important innovation is the replacement of the old closed almyrahs with new open shelves which have enormously facilitated reading and reference. The Library has been replenished with substantial additions.

Though we are miserably handicapped by the lack of funds, we have nevertheless launched numerous projects. The construction of a workshop for vocational

training that began only last term is nearing completion. The need to remove the temple from the humdrum atmosphere of the College Quadrangle to a more congenial site has long been felt. The foundations of a temple more ambitious in scope than its predecessor have been laid. Another building—an upstairs block—which is estimated to cost us a lakh of rupees has just gone half its height. When completed it is expected to furnish us with an up-to-date hall and several commodious class rooms.

*

*

*

Let me reiterate to my readers, to parents, friends, and well wishers of Jaffna Hindu College that finance is with us, as with practically every other institution that has embraced the Free scheme, a live and leaden problem. Without your ungrudging liberality and goodwill, your generous sympathy and co-operation, it will be impossible for us to attain the high standard of educational efficiency which is our earnest endeavour to attain.

*

*

*

Our Staff

The Karainagar Hindu College lured away from our midst Mr. A. S. Kanagaratnam B.A. (LOND), Trained, by the irresistible offer of a Class I Special Post. As a teacher and particularly as a teacher of English, he enjoyed a special distinction. But more than this, it is as a gentleman of culture and refinement, of singular suavity and detachment that he impressed everyone with whom he came in contact. He served J. H. C. with uncommon loyalty and devotion and participated enthusiastically in every phase of her many-sided activity. 'Young Hindu' has a deeper cause for gloom inasmuch as he was for some years its guiding spirit.

Mr. Seenivasagam B. sc. Econ. (LOND.), a senior and valued member of the college staff, was transferred to

Urumpirai Hindu College. Competent, but silent and unassuming, he served the college loyally. We wish Messers A. S. Kanagaratnam and Seenivasagam success and happiness in their new spheres of activity.

Mr. V. Balasundram, a veteran school master and a loyal and enthusiastic servant of the college, retired in January. We wish him a happy and peaceful retirement.

Mr. A. L. Fernando, who was for three years our Sinhalese master, left us to become a Co-operative Inspector. By his geniality and unfailing good humour, he won his way to the hearts of many among us. We wish him success and happiness in his new sphere.

The loss of the services of these has been made tolerable by the addition of new personnel to our staff.

Rev. G. Kemananda B. A. (Ceylon) is our new specialist in Sinhalese and Sanskrit. We reckon him a great asset to our college. Messers M. Meenadchi, sundaram B. sc., Inter. Econ., Krishnasamy Iyer, Inter Science, Mr. T. Senathirajah, Inter Science, and S. Muthucumaran have also joined us. We are proud to record that the last three are old boys of the college. Mr. S. Kanaganayagam B. A., (LOND.), who left us in 1949 for his post graduate training, has now returned to us after completing his course. Our congratulations to him and also to Mr. M. Mahadeva for his obtaining an honours degree of the University of London.

Ceylon Affairs

The Karaiyoor Housing Scheme has now been completed and the ceremonial opening was performed by the Hon. Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. The clearance of the Karaiyoor slum was for decades one of the few urgent and outstanding problems which

confronted the Jaffna Municipality. Thanks to the dogged persistence of the Municipality and the large-hearted liberality of the Central Government, the scheme has fructified, in that it has made available to the poor 560 sanitary dwellings at incredibly low rents. The Karaiyoor Housing Scheme is the biggest single housing scheme in Ceylon and is worthy to rank among the grandest achievements of the Jaffna Municipality. The houses are to be supplied with pipe-borne water and therefore will be the first in Jaffna to enjoy this great amenity. While we rejoice at this boon to the Karaiyoor people, we regret to note that provision has not yet been made to ensure a proper water supply to the second largest city in Ceylon. We earnestly hope that before long something will be done to remedy this want.

The Colombo Municipal Elections held during the Commonwealth Conference has sprung a surprise on the U. N. P. Their adherents were let down in many wards. For the first time a Leftist was elected Mayor. This has been yet another set-back to the U. N. P. which had, but a little while ago, experienced one, when charges of bribery and other corrupt practices were proved against many Municipal Councillors who were its members. These and many others have rudely shaken the complacency and the sense of security of the U. N. P.

It is needless to say that on the Flag issue the U. N. P. by their pertinacious insistence on the Lion Flag and by their stubborn refusal to evolve a common national symbol calculated to satisfy the aspirations of the varied elements that inhabit this Island, have caused bitter disappointment to all minorities; but the solution of it has rid the Govt. of a veritable nuisance.

The Foreign Ministers' Conference held in Colombo brought Ceylon very much into the lime-light of world

publicity. The members of this conference have paid glowing tributes to the charm and natural splendour of our little island. The conference made no spectacular decisions but has achieved much in bringing together under one roof the leading statesmen of this great family of nations, enabling them to discuss their common problems in a spirit of bonhomie and tightening the bonds that have bound them together.

*

*

*

World Affairs

Only a few weeks have now elapsed since we heard of the invention of the mighty hydrogen bomb which threatens to sweep humanity off the face of this globe in the event of a future war. The old fear that lay dormant is fast reviving. These Hydrogen bombs are "a hundred times more powerful than the atom bomb" The horrid memories of Hiroshima and Nagasaki have now been resuscitated. We shall not be surprised if we hear in the near future of some 'x' bomb with even greater destructive potentialities. In a future war no nation will be allowed to stand neutral; all will be drawn into the whirlpool of a "hydrogen atom" war.

The British General Election results came as a terrific surprise to many Labour supporters. It has dealt a serious blow to their high hopes. Though they expected a victory, they never expected a victory which is tantamount to a defeat. The Liberal Party has lost all its original hold on the masses and the last few decades have seen a spectacular decline in the strength of their appeal to popular imagination. Their victory in a future election is absolutely out of question. The influence of Communism in England seems to be remarkably low. No where on earth did communism suffer a sequence of such defeats. They had two members in Parliament during the last term but now the Communist Party is completely out

of the political scene in Britain. The parties in the fore front are the Labour and the Conservative parties. As in America, it has become almost a two-cornered contest in Britain. Many political prophets predict another General Elections again and that is not improbable considering the slender majority of the Labour Party.

Mother India is fast regaining her pristine glory. She has now become a full-fledged Republic, though she remains a loyal member of the British Commonwealth of Nations. But her future does not appear as promising as it once did, torn as she is by all manner of communal conflict. But in the hands of Pandit Jawaharlal Nehru, the architect and symbol of modern India, and Sardar Patel, the man with an iron hand, her future is extremely safe. We shall one day see India at the helm of World Affairs occupying an enviable position.



THE ORIGIN AND GROWTH OF PARLIAMENT

The word Parliament is derived from the French word "Parler", to speak. Therefore Parliament means a place where debates take place regarding the matters of administration of a country. In Ancient Greece, which was a country of civilization, Parliaments of this type did not exist. But in order to carry on the administration of the country, the wise men of the villages assembled in the market-place and discussed the administration of the village. It would be interesting for us to trace the origin and growth of the English Parliament, because it is the oldest and the mother of Parliaments. During the early period this was a body dominated by the King and consisted only of the nobility. This body acted according to the wishes of the King, but not according to those of the people, and the people had no hand in the government of the country. But today everyone over the age of twenty one has the right to choose his representative to the Parliament and to carry on the administration of the country. The government is of the people conducted by their representatives. The common man to day enjoys a great responsibility.

In England, during the Anglo—Saxon times, about 400 A. D. there were Village Councils or "Folk moots", which looked after the administration of the Villages. Above these were the "Shire Moots". Then came the "Witanagamot" or the Council of the wise which consisted of 100 wise members, and they were drawn from the Court, Church and State. They looked after the administration of the whole kingdom and advised the King. In Norman England, that is in the year 1066, there was the "Great Council" or "Curia Regis" and it consisted only of the great feudal barons. This was wholly a fendal assembly and was very much dominated by the will of the kings. Their main duties were to select the king and to advice the king in matters of Administration and Taxation. This Great Council also acted as a Court of Law.

During the middle Ages, in the year 1215, there was the Common Council of the realm still consisting of the Chief Clergy and the—Tenants-in-chief, and that Common Council was not at all a representative Council of the nation as a whole. In the year 1265,—Simon De Montfort, a great champion of English liberties, changed the name of The Great Council into Parliament, and to this Parliament he invited two citizens from each of twenty-one most important towns to attend. His main aim in forming this Parliament was to get help from all classes of people for the Government of the Country. He is spoken of as the founder of the House of Commons.

In the year 1295, Edward I summoned another Parliament and that consisted of the representatives of the clergy, nobility, and the common people. The great feature of that Parliament was that the Bishops sat in one chamber, the knights and citizens sat in another. For a long time afterwards, these two classes met separately, and now, the first group is called the House of Lords and the second, the House of Commons. This Parliament has lasted for nearly five-hundred years. During the early periods, Parliaments were summoned by the kings at their own will, only to obtain a grant of money and not to look after the welfare of the people. But the representatives in Parliament, even though they were not the representatives of the people, felt that they did not get help from the king in return for the money granted by them. They, then, agitated for the redress of their grievances in return for the money granted by them.

During the 15th century, the Tudors became the ruling power in England. When they came to power, the middle class too rose to power and the period marked the final end of the feudal system. The Tudors strongly believed that they should rule the country through a Parliament. Even though they possessed this belief much liberty was not granted to the Parliament and it was controlled by the king. Because Parliament was subject to the king, it even allowed the king to nominate his successor as well. The king tried to continue with one Parliament for a number of years and thus periodical elections were not held; and, moreover, the Parliament became a permanent body in the state. They looked after their interests above all.

During the 17th century Tudor power declined and gave way to the Stuarts. The Stuarts, unlike the Tudors, believed in the theory of Divine Right of kings and they also believed that the king could do no wrong. They thought that they could rule the country without any Parliament at their own will. James I ruled England for nearly half his reign without one. His successor Charles I also refused to consult the Parliament. But the people agitated for their rights, and in the year 1628, Parliament drew up the Petition of Rights to resist the king's attempts at despotic government. The purpose of this petition was to make the King rule the country through the Parliament. Charles I signed it under pressure, but did not fulfil his promise. He dissolved Parliament and ruled England for eleven years without a Parliament. This resulted in a civil war with a Victory for the Parliament, and the loss of life for the king. This period is known as a period of struggle between King and Parliament.

The Glorious Revolution of 1688 that took place in England finally decided that the King should rule the country through a

Parliament, and that Parliament itself had the right to decide who should govern the country. This was the final Parliament established after so many years of struggle and attempts at Parliament making. Hitherto Parliament was subservient to the king. He was regarded as the ruler and his word was law. But this period marks the transition of power from the king to the people. George I who was a German, who could not speak English, came to the English throne in the year 1714. Usually, the king presides over the meetings of the council of Ministers. But now George I could not preside because he was a foreigner with a foreign tongue. The Council of Ministers instead, elected one of their members to preside at the meetings. The President of the Council of Ministers was later known as the chief minister, and gradually the Prime Minister. The sole power passed to the hands of the Prime Minister who was a representative of the people. It was this Council of Ministers who carried on the business of government and later came to be known as the cabinet.

By the Grand Remonstrance of 1641 the government was responsible to Parliament and not to the king, the titular head of the state. Parliament could not be dissolved by the king without its consent. In the 18th Century Parliament was free to devote itself to perfecting the machinery of government, from which the present cabinet system and party system with an active opposition have emerged. In the 19th century, the House of Commons was reformed to make it representative of the people and the right to vote gradually extended until it became Universal for all adults in 1928. In the 20th century the process continues.

V. THAVABALASUBBRAMAMIAM,
Senior Prelim.



THE CO-OPERATIVE MOVEMENT IN CEYLON

"Ceylon can justly be proud of the position reached today by the co-operative movement in both its social and economic life," said our Premier. The opening of the All-Ceylon Co-operative Congress bears testimony to his view. Compared with that of Ceylon the Co-operative movements in other countries have been plants of slow growth. For here within the space of a comparatively few years, our movement has built up a membership which, in proportion to the total population, nearly equals the figure which it has taken the movement in Great Britain several generations to reach.

The movement at its inception in 1913, had only 31 Credit Societies. The Co-operative movement in Ceylon started with the provision of credit to small cultivators and other persons of limited means. They obtained credit on reasonable terms to start in business or to equip their farms or even to purchase the ordinary necessaries of life. Thus, co-operation, as a credit movement is of vital importance to the cultivator. Indeed till the outbreak of the last war the local movement was mainly, a Co operative credit movement.

The movement has in recent years contributed much to step up the food production in Ceylon. Hitherto the peasant has been thoroughly exploited by the profiteer. It is a well known fact that he obtains all his credit needs from the local boutique-keeper. The peasant keeps no account and the trader charges an usurious rate for his services. Crops are pledged in advance and at low rates dictated by the credit trader and at the end of the agricultural season, the peasant is left with no profit for himself. This makes him averse to his vocation and the consequence is that agriculture is neglected.

The present Government has given thought to this system under which the peasant groans and has established Agricultural Production and Sales Societies in various parts of the Island. Under the provisions of these Societies, the prices for the various products are fixed by the Government. If producers are unable to obtain a price higher than the guaranteed price, the Government is prepared to purchase any quantity of each commodity at the guaranteed price. Agricultural Production and Sale Societies are the agents of Government to purchase these commodities. Under this system, the producer is in a position to ascertain in advance what minimum price he can secure.

I have said enough of the Producer but it is the consumer who has to be rescued from the clutches of the profiteer. The

Co-operative Marketing Society is as helpful to the consumer as the Co-operative Agricultural Production Sale Society is to the Producer. The Co-operative Marketing Society cuts the expensive middleman, reduces costs, and gets the best possible profits. Thus the betterment of the individual lot by the removal of the evils of capitalism is the goal of these Co-operative Societies.

The Co-operative movement reached its rapid and spectacular development during the war years. Wartime shortages and the need to conserve essential foodstuffs encouraged the formation of such societies. At that time a large number of people were drawn into the movement who understood little of its true aims and objects.

Jaffna was the most fertile soil for the new gospel. It was always in advance of the Government. Jaffna could aptly be called the Denmark of Ceylon. Not much propaganda is ever needed here, and the Jaffna man has been the pioneer in many notable developments such as the Northern Province Co-operative Federation, the Jaffna Malayalam Tobacco Society, the Boat Service Society, Agricultural Produce Sale Union and the Moolai Hospital.

The real test of the staying power of the movement is yet to be seen. The competition with the private dealer is still acute. The following will perhaps help to guide Co-operative Stores in their plans for the future. If Co-ops. hold to their democratic principles and operate as real corporations with the benefits going back to members they can prosper without becoming monopolies of either the manager or the president or the Secretary. The member should be made conscious that he has become more than a mere customer of a business concern. The Co-op. minded member who has advanced to that stage, when he could say 'we' instead of 'they' and 'my Store' instead of Co op. Store is likely to feel that a share of authority and of responsibility are all vested in him.

The Co-operative movement transcends all barriers of Society and brings together members of all communities and religions to work together for a common cause. There can be no greater contribution to the economic and social progress of a country than Co-operation. The Co-operators see in Co-operation the true salvation of mankind. Capitalism breeds aggression, nationalisation breeds bureaucratisation, communism breeds regimentation. It is Co-operation alone which is true democracy, where concord and amity replace discord and enmity, where mutual help replaces exploitation where equality and fair play reign and where the spirit of Universal brotherhood is fostered.

Mr. K. SIVASUBRAMANIAN
Senior Prelim.

MUSIC

“Music is moral law. It gives a soul to the universe, wings to the mind, flight to the imagination, a charm to sadness, gaiety and life to everything”:—These are immortal words of Plato.

Music is, in one sense, far more ancient than man and the voice is, from the very beginning of human existence a source of melody. The early history of music is however unfortunately wrapped in much obscurity. The invention of notes is recent and tradition in such a matter can tell us but little. So far however as musical instruments are concerned it is probable that percussion came first, then wind instruments and lastly those with strings.

The old writers and commentators tell us that Pythagoras, as he was one day meditating on the want of some rule to guide the ear analogous to what had been used to help the other senses, chanced to pass a blacksmith's shop and observing that the hammers which were four in number, sounded very harmoniously he had them weighed and found them to be in the proportion of 6, 8, 9 and 12. Upon this he suspended four strings of equal lengths and thickness etc., fastened weights in the above-mentioned proportions to each of them respectively and found that they gave the same sounds that the hammers had done. Thus the lyre with four strings was constructed. Terpander is said to have given it three more and the eighth was subsequently added.

Music is a treasure found in nature—in the song of birds; in the whisper of leaves, in the ripple of waters upon a sandy shore and in the wail of the wind or sea. Music is a language which is incapable of expressing anything coarse or impure.

As a general rule

“The man that has no music in himself
Nor is not moved with concord of sweet sounds
Is fit for treasons stratagems and spoils”.

But there are some notable exceptions. Dr. Samuel Johnson was no great lover of music. On one occasion, hearing that a certain piece of music was difficult to recite, he expressed his regret that it was not impossible. Poets have always attributed to music a power even over the inanimate forces of nature. Shakespeare accounts for shooting stars by the attraction of music:—

“The rude sea grew civil at her song,
And certain stars shot madly from their spheres
To hear the sea-maid's music”

Prose writers too have been inspired by music to their highest eloquence. "Music" said Luther "is a fair and glorious gift from God. I would not for all the world renounce my humble share in music". Carlyle said 'music is a kind of inarticulate, unfathomable speech which leads us to the edges of infinite and lets us for moments gaze into it'.

Let me also quote Helmholtz one of the profoundest exponents of modern science. "Just as in the rolling ocean this movement rhythmically repeated and yet ever-varying, rivets our attention and hurries us along. But where as in the sea, blind physical forces alone are at work and hence the final impression in the spectators mind is nothing but solitude in a musical work of art, the movement follows the out flow of the artist's own emotions. Now gently gliding now gracefully leaping, now violently stirred, penetrated or laboriously contending with the natural expression of passion, the stream of sound in primitive vivacity bears over into the bearer's soul unimagined moods, which the artist has overhead from his own and finally raises him up to that repose of ever-lasting beauty of which God has allowed but few of his favourites to be the heralds".

Poetry and music unite in song. From the earliest ages song has been the sweet companion of labour. The rude chant of the boatman floats up on the water, the shepherd sings upon the hill, the milkmaid in the dairy and the ploughman in the field. Every trade, every occupation, every act and scene of life has long had its own especial music. The bride goes to her marriage, the labourer to his work, the old men to his last long rest. Such with appropriate and immemorial music.

Music has been duly described as the mother of sympathy, the handmaid of religion and will never exercise its full effect unless it aims not merely to charm the ear but to touch the heart. Much indeed as music has already done for man, we may hope even more from it in the future.

It is moreover a joy for all. To appreciate science or art requires some training and no doubt the cultivated ear will more and more appreciate the beauties of music; but though there are exceptional individuals almost devoid of any love of music, still they are happily but rare.

Good music moreover does not necessarily involve a considerable outlay; it is even now no mere luxury of the rich and we may hope that as time goes on, it will become more and more the comfort and solace of the poor.

I. MAHENDRAN,
Sr. Prelim.

A TRIBUTE TO MAHATMA

1. O' Father of India and friend of all,
Mental and spiritual giant, so tall,
Non violence's appostle, true son of peace,
'Practice even at death', he preached.
2. Thy death has lit the lamp thou made,
May thy work from this world not fade,
May thy great art of gaining peace,
Instead of strife and war, increase.
3. O' patriot, holy martyr and saint,
Life's true end, O' thou a giant,
Let history through its ages fling,
Thy peaceful challenge to basely beings.

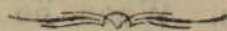
A. L. de SILVA
Jr. Prelim.



OH! TELL ME!

Oh! tell me how, and tell me where?
I could achieve that glory,
That beauteous shore, that scent of air,
The heaven of song and story.
Oh! tell me how to serve thee Lord,
A fly to thee alike a dove
How to tune my heart, to God's accord,
And be embraced in Infinite love.

A. L. de Silva
Jr. Prelim.



MY VISIT TO A BARBER'S SALOON

One Saturday morning, I stepped into Duraiappan's saloon for a hair cut. Duraiappan was my visiting barber who had now managed to put up a saloon near by. The saloon with its spring doors, new almyrahs, three large mirrors attached to tables with drawers, was made up-to-date by the installation of electric lights. Duraiappan's conversation with the customer he was attending to, was interrupted by my entrance and he gave me a warm welcome. I seated myself on a bench full of bugs (this fact I learned afterwards) and in the meantime admired the beautiful photographs of budding films stars and cricketers which Duraiappan had cut from some trashy magazines and newspapers and pasted them on to the wall. He had also made a number of original designs with empty cigarette cases and match boxes.

Duraiappan got rid of his former customer and I succeeded him. Soon I found myself enveloped in a white shroud choking for breath because of the tight knot he had made on to my neck. Duraiappan, as he took his surgical tools renewed his conversation with me. He was a mine of information. He had at his finger tips, the current political news, the daily proceedings at the Jaffna Assizes and he will never admit that there is anything he does not know in this scientific world. When asked of his opinion as to the future of the Tamils, he told me that the Tamils were lacking in great leaders like Sir P. Ramanathan and that Mr. Chelvanayagam alone could do little good for the Tamil Community. He never gave me time to express my views which he feared were contrary to his. When he applied the machine to my head, I felt as if a coral stone was laid upon my head. I was unable to bear the hard pinches of the rickety instrument that I warned him to be more careful. But he only apologized by saying that the putting up of a saloon had cost him all his fortune and that there was hardly any money left to equip himself with new instruments. He expatiated at great length on the moral value of the film "Life" and recommended my seeing it.

Duraiappan, the professor of the tonsorial art, asked me whether I would like to have a shave. Knowing the effects produced by his rackets which he presumably inherited from his father, I gave an excuse saying that I had taken an oath not to begin shaving till I had passed the S. S. C. examination. Now he sharpened his razor as he discoursed on the question of admitting untouchables to temples. When he brought his razor down to my chin, I felt a cold sensation. I sat spell-bound lest the shave should be imperfect. But he was asking me as to when the Prime

Minister would come to Jaffna and whether he would respond to an invitation to address their union. I said that most probably Mr. G. G. Ponnambalam would be accompanying him and advised him to approach Mr. Ponnambalam, who will put through the whole business. Duraiappan expressed his disapproval of the Flag decision.

He untied the white shroud to my relief and applied a stinking brush to remove the hair. I paid his fee and to his expectation commended highly his excellent hair cut (none for sparing my life). I regretted our broken conversation and am anxiously anticipating my next visit.

S. THANAMJAYARAJASINGHAM
Jr. Prelim.

CHANGES IN THE MODERN WORLD

Looking at the world around us, we see vast changes taking place with ever increasing rapidity. The attitude of man towards his fellowmen, the attitude of nations towards nations, the means of transport, the methods of communications, the comforts and luxuries that scientific knowledge brings in its train, all these and a host of other things are silent witnesses of this sweeping change taking place. The war too has to a very large extent accelerated these changes. A new world and a new order are being forged in the fires of this great war.

The caste distinctions which were at one time strictly and rigidly observed, are gradually disappearing, making men feel that they are all equal and alike. In the field of battle, blue-blooded aristocrats rub shoulders with the poor and the humble. The duke's son and the cook's son march shoulder to shoulder. The war has taught us that no person is too poor or too insignificant to be overlooked. The pig from the coal-pot was helping the national war as much as the general in the army.

As a result of this war, those who were making enormous profits were compelled to pay practically hundred per cent of their excess profits to the state. This money is utilised in the interest of the "under dog". The new schemes of free education and free medical attention are steps in the right direction designed to give equal opportunity and better health to all.

Numerous changes have taken place in the relationships among nations. The aggressive nations that were responsible for

this war have been brought to their knees and the down-trodden and oppressed nations have been liberated.

Now aeroplanes are playing an important part in transport. The barriers of space and time are being overcome. News and events are recorded quickly by radio photo and television. Penicillin has brought to the world untold benefits. It will not be long before atomic energy is harnessed for human welfare.

These vast changes have taken place not only as a result of the force of circumstances, but also as a result of the advance of science and knowledge. The world is fast growing into a unit state. The nations will soon feel that they all belong to a family.

We, students would do well to ponder over what the future may hold in store for us. Our lot is entirely different from that of the older gentlemen or generation perhaps. In the days to come, we as Ceylon's citizens may be called upon to help in the upliftment of our frae Lanka. I am certain no one will hesitate in responding readily to it, and playing his part to the best of his ability.

K. CUMARASWAMY,
S. S. C.

THE ECONOMIC PROBLEMS OF CELYON

The economic problem of Ceylon is one of the vital problems Ceylon has to solve. The economic problem is becoming a baffling one with the rise in the cost of living. The economic problem is mainly the result of the foreign domination of Ceylon. Therefore Ceylon should combat the rise in the cost of living, poverty and starvation among the masses of people. Without the attainment of economic freedom our political freedom is valueless. Therefore the economic problem should be the first of the problems to be tackled by the government of Free Lanka.

What do we mean when we speak of the task of achieving economic freedom? We mean the task of achieving self-sufficiency in food, clothing and shelter that go to make a healthy nation. It also involves the freedom of the workers, providing them with all the necessaries of life since they are responsible for making the country economically free. Their labour and toil is indispensable to the economic freedom of any nation.

In what way can we solve the economic problem. How can we attain self-sufficiency in food. These things can be achieved only by the development of agriculture and industry in Ceylon, which alone can solve the problem of unemployment. So far, the prosperity of the Island was due to the three major agricultural products, tea, rubber and coconut. Ceylon depends on the sale of these products for its import of the main food stuffs such as rice and wheat. When the demand for these products falls, the Island has to starve. Therefore the aim of the agricultural development must be to make the Island self-sufficient in essential food-stuffs. The dry zone is for the most part not under cultivation. If lands in this area are made cultivable, it will provide an outlet for the growing population. The government has therefore launched many schemes, like the Gal-oya scheme, which is the major scheme for agricultural development in the dry zone. The government has also launched many schemes in the wet zone for the development of agriculture and the restoration of old tanks and canals.

The Gal-oya scheme which is said to be an ambitious and grand scheme, when completed, will bring under cultivation 120,000 acres of land in the dry zone and enable 70,000 families to settle in the land. The dry zone which has a climate, suitable for the growth of sugar-cane, makes possible the establishment of a sugar factory.

What are the industrial possibilities of Ceylon? Although Ceylon is essentially an agricultural country and is in want of iron and coal, Ceylon can to a certain extent industrialize herself. Electricity is the main requisite for the industrialization of Ceylon. This electric power can be obtained by harnessing the waterfalls of Ceylon. If the government succeeds in getting adequate supply of electricity from the waterfalls, Ceylon will overcome a major obstacle to industrialization. If the cement factory at Kankesan-turai begins to work, the electricity generated from the factory can be supplied all over Jaffna and industrial centres can be established with the help of this electricity.

Raw rubber obtainable in this country can be converted into tubes and tyres instead of exporting it to foreign countries. Copra can be made use of for the manufacture of various articles needed by every house hold. Lead pencils also can be made from the large deposits of plumbago in the hilly places. Thus various other minor industries can be developed in Ceylon.

By developing both her agriculture and her industry, she can blossom forth into a rich and prosperous land.

A. KANDASAMY,
S. S. C.

MOTHER

“The hand that rocks the cradle rules the world.”

Dear mother, you little realise what a great person you are in this world of ours. Rich or poor, you are great; for it is you that make the future man! Your love for your child is incomparable and incessant.

We have all given you enormous pain and trouble from the time we were born into this world. You did not mind any of them but watched with anxious eyes the small baby play and prattle. I am quite certain that your happiest day was the day on which your baby uttered the word, “Amma”. With what unspeakable joy you listened to the prattle! With what fondness and solicitude you would lull me to sleep! Unforgettable are the lovely toys that you bought for me ungrudgingly and the pretty little frocks that you made for me. When I was ill, you would sit by me for long hours and comfort me with soothing words. At such times as these all the joys of life would depart from you.

I would not remain at home even for a moment in your absence, for the house would be a desert without you, it was the sweetness of your voice that enlivened the whole house. When you were ill, all the joys of the home would depart.

Even now you would long, with your eyes upon the road, for your son's return for the holidays. In your desire to give your children all the delicacies, you would practice stern self-denial. To see us in comfort and luxury is your highest endeavour.

You would never depart from our side but take us with you whithersoever you would go. All these are a sure indication of the immensity of your love for your children. How can I repay you for all the love you lavished on me? All the hardship you suffered? All the sacrifice you have made only for my sake?

R. VIVEKANANTHARAJAH
S. S. C.

ARTS AND CRAFTS OF JAFFNA

The dawn of Independence, after centuries of serfdom, has awakened in the minds of people a national consciousness and a desire to revive the ancient cultural glories of Lanka of which any country can be proud. The arts and crafts that flourished during the time of the kings of Lanka have to be revived both from the cultural and economic points of view. Many of these arts and crafts gradually died off owing to lack of encouragement by the State and the incursions of Western Civilization. The Festival of Arts and Crafts organised and celebrated successfully by the Art Society of Colombo, as part of the Independence Day Celebration during the first week of February 1949, has achieved a great objective in focussing the attention of Government and the people on the necessity of reviving Lanka's ancient arts and crafts. Jaffna contributed its share to the success of this festival. It is heartening to note that the lead in this revival will be given by no less a person than the new Governor-General Lord Soulbury.

During the time of Jaffna kings, many arts and crafts which were peculiar to Jaffna flourished. Most of them died off owing to changes in habits and various other reasons. A few are surviving even to the present day. An attempt is made in this necessarily brief article to enumerate the various arts and crafts that flourished in Jaffna during the ancient times with the hope that public interest could be created for their revival.

The chief among these is dyeing with chaya root. Dyeing of cloth and palmyrah olas was practised in Jaffna for centuries. Chaya root is a root as thin as a thread and varying in length from 3 to 9 inches. A particular class of people in Jaffna called Verkutti made it their trade to find out and dig up these roots which were found in considerable quantities in places like the Island of Delft, Chulipuram, Manipay, in the Vanni, Munntampiddy and Mannar. There were three kinds of roots, best, medium and mild distinguished by the smell. The roots are prepared for use in the following method. The leaves are chopped off and the roots spread out in the Sun for two or three days till all the moisture is gone. The dried roots are then pounded into fine powder. Four or five gallons of water are gently heated in a cauldron or earthen vessel and about a quart of Chaya root powder is put in and heated gently to about 110° F. The cloth to be dyed should be clean, white, free from starch and washed and dried. This cloth is put in the vessel containing the liquid dye and allowed to remain in the solution at that temperature for about two or three hours. The cloth is

taken out and dried in the shade, washed in the cold water and similarly dried again. The process is repeated twice again at the temperature of 140° F and 190° F. If alum is mixed with chay a root powder, red Chaya-cloth is obtained. Wax is used to make designs and lines on the cloth. This dyeing process could be classified into (1 Melu—keluthu (wax writing) (2) Thannir-eluthu (water-writing Dyein of Palmayrah leaves.) The olas to be coloured are put into a cauldrom or vessel together with a fair quantity of the bark of the tree called naval and tulip and boiled in water. After a few hours the olas get a purple colour. A green powder is used to give the olas green colours. Numerous are the arts and crafts that flourished in Jaffna during the glorious times of her kings. The inspiring and noble cultural heritage inherited from our ancestors should be handed down to the future generation and no time is more opportune than the present one in the wake of Independence. A general cultural revival is witnessed in all Eastern countries. Jaffna cannot therefore lag behind, but should contribute her full share to the cultural revival of "MOTHER LANKA".

R. LINGANATHAN,
Form III.

THE VALUE OF HYDRO - ELECTRIC SCHEME

We have been often reminded of the saying of Parakrama Bahu the Great that not a drop of water must flow into the sea, without giving of its best to the soil. Many of the Government's gigantic schemes for the revival of Lanka's Agricultural glory are based on this ideal. But it must be remembered that we now live in an age of industry, so that along with agricultural development, we must also develop our industries. For this purpose we must have Hydro-Electric schemes and the historic declaration of Parahrama Bahu must be changed into: "Let not a drop of water flow into the sea without passing through a turbine."

Although industrialization was a dream for many years we have not been able to make much headway in the realisation of this ideal owing to the fact that we do not possess the fuel with which to drive engines. Ceylon has no deposits of coal, neither has she petrol or oil wells and fuel has therefore to be imported to this country at a tremendous cost. It will be possible to gather some idea of this outflow of our money when it is realised that Ceylon imports one hundred and seventy million gallons of liquid fuel, exclusive of petrol and kerosene at the cost of fifty million rupees

every year. It has been estimated that twenty five thousand K.W. of hydro-Electric power supplied to existing industries will stop the import into this country of twenty million gallon of diesel oil per annum, thus saving us six million rupees now annually sent out of the country for oil imports.

There are also over four hundred and fifty coconut and rubber mills in the area that the Norton Bridge Scheme will serve and these mills can be worked by cheap power.

As an agricultural country, Ceylon requires a large quantity of manure and twelve million rupees worth of manure has now to be imported from abroad. Because we have source of cheap power for the manufacture of fertilisers, a fertiliser industry can be started and will solve the greatest difficulties of the agriculturist in this country. The possibilities of the domestic use of current are immense.

Although Ceylon is mainly an agricultural country, the demand for power warrants the expenditure of large sums of money on the development of hydro-electricity. In areas where electricity is now available, our factories use it for drying and withering tea as is done in Sumatra, Assam and elsewhere. There are over five hundred tea factories within a fifty mile radius of the Norton Bridge Hydro-Electric Scheme and these factories produce about two hundred and fifty million pounds of tea every year. Cheap power from hydro-electric scheme has much to offer to the tea industry. Electrical drying makes a higher quality of tea, and Ceylon will benefit in the years to come when competition in the world markets increases. Most people would remember the difficulties experienced during the war with kerosene oil shortage on one hand and a shortage of electric current on the other. It is well known that Ceylon needs thousands of new houses and in the modern world one expects electric lighting to replace the primitive bottle lamp. It may not be too optimistic to look forward to the time when a village peasant will switch on an electric light in his sitting room and his wife cook the household meals in an electric cooker.

V. KATHIRAVELU PILLAY
Form III.

A PLEASANT EVENING

Out went all of us gaily for a stroll,
When the weather was calm and cool;
Off we headed towards the sea,
As the marching men of sea.

The setting sun casting its golden rays
Upon the high and angry waves,
We sailed our boat merrily,
Wishing to go to sea daily.

All sang the song of navy,
While none did think of study.
The sea was rough and mighty,
While we sailed full of gaitly.

We all felt sleepy,
But the boatmen kept us lively.
On and on the boat did sail,
In the open away from the evil soil.

S. RAGUNATHAN,
Form III

THE ADVANTAGES OF BOOKS

Books are the store house of knowledge and information on men, manners and customs of different countries and of different ages and the record of past events,

“All books” says Carlyle “are properly the record of the history of past men. What thoughts past men had in them. What action past men did.”

Books can be classified into two, namely poetry and prose. Under prose come the books of history, biography, literary and scientific treatises, moral and religious books and fiction.

Books have facilitated the spread of knowledge and have brought it within the easy reach of all. With the invention of

printing, books have taken the place of universities and teachers. One can now acquire sufficient knowledge, if he so wishes, by merely reading books and without even going to School or College.

Books are the best friends that a man can have. They exert a strong influence in moulding one's thoughts and ideas, hopes and desires, inclinations and aspirations through all future times. We can always turn to books for solace and comfort when overburdened with the cares and worries of the world. Such are the blessings and the advantages which books give to man. What ever is read should be weighed carefully and every argument that is advanced by the books should be tested to see whether it is justified by facts or not.

P. PATHMANATHAN.
Form. III.

A PEEP INTO THE SENIOR H. S. C. HOSTEL

Our little colony extends to the four corners of the main block of our hostel. We hail from the islands, highlands, and woodlands. We are an aggregation of specimens, each typical of himself. We are firm believers of three necessities of life, namely ஸ்நானம், போஜனம், சயனம் Our motto is 'Eat, drink, study and be merry.

Given below is a pen picture of every individual who builds up the Senior H. S. C, Hostel.

1. MALI:- A perfect prefect and a semi-dictator of the Hostel kitchen. Many have heard of him much more than of Marlborough. He never misses a century in college second class cricket. As uncertified இசைமணி of our colony, he soon hopes to exchange his initials with the famous T. R.
2. NATHAN:- Not from 'வாழ்க்கை', but a Malayan product. The time-keeper of our Hostel Big Ben and an arm-chair politician. A lover of games but seldom participates.
3. MOHANA:- The full moon of our Hostel sky, with ever a smiling face. A new arrival to our colony from the woodlands who makes no attempt to differentiate between the table and the drum.

4. **MEENACHY:-** Silent the Great. The isolated philosopher, who keeps up the Hindu tradition of our college. The only Oriental scholar of the Hostel reading for his Ph. D.
5. **MOORTHY:-** National-minded semi-product of Jaffna college. He pretends to know all games, but never plays. Spends hours over the college news paper-stand. Admirer of the good old days at his old college.
6. **RAJAN:-** An artist who takes an hour for the quickest dressing and never gets his hair dishevelled. He has too many irons in the fire. He takes to his heels at the sight of 'வண்ணம்'.
7. **RANEE:-** Tender in age, but a veteran in deeds. A chatter-box that needs no mike. Appreciates music but seldom sings. Controller of the Hostel swimming pools.
8. **JAYAM:-** The dramatist from the hills and powder baby. He can be used as the minimum thermometer. Also at times acts as the laboratory waste paper basket.
9. **PATHMA:-** An absent-minded biologist from Dondra Head of the North. Happiest soul that seldom smiles. Also plays volley-ball even in his dreams. Completes his meals without 'பாயாசம்' on Fridays.
10. **RAMA:-** The Religionist who prays before doing anything, even before meals. He is a contractor of 'Lakshmi villas'; but has little to spare.
11. **SITHA:-** Never failing partner of the former. A book-ant who has much in his head but little comes out. Dissected the maximum number of toads. Runs a "Horlicks Bar".
12. **BLACK BEAUTY:-** From the smuggling centre of the North. He adopts the policy 'Early to bed and late to rise; Colours his lips with 'Beeda' and remembers his free periods well.

'SPECTATOR.

373
JAF
AR

COLLEGE DIARY FIRST TERM-1950

JANUARY

Monday 16: College reopens after Thai Pongal. The New Library is opened and replenished with a number of new volumes. College welcomes the following to the staff, Rev. Mr. G. Kemananda, Messrs. M. Meenadchisundaram, Krishnaswamy, T, Senathirajah and S. Muthukumarar

Tuesday 24: His Excellency the Governor-General pays a visit to Jaffna. Our scouts and cadets participate in the guard-of-honour accorded to him

Thursday 26: Education Officer N. P. and some Inspectors pay a visit to the college.

Friday 27: The Annual General Meeting of the Y. M. H. A.

Monday: 30: The Second Anniversary of Mahatma Gandhiji's death celebrated at the college. Members of our staff addressed the morning assemblies. For the first time the "Daily Radio News Chronicle" is published.

FEBRUARY

Thursday 2: Thaipusam-Holiday.

Saturday 4: Independence celebrations. Our cadets and scouts participate in the march-post at the explanade.

Friday 10: Annual-General-Meeting of the J. H. C. Parliament.

Sunday 12: Cricket match. We draw with the "Jaffna XI." Leo de Silva of the college scored 96 runs.

Wednesday 15: The Annual H. S. C. Hostel Freshers' tea to the older members.

Thursday 16: Maha Sivarathri Holiday.

Friday 17: Temple day Collection is made in aid of the new Temple. Class representatives met and formed the "Young Hindu", Editorial Board.

Sunday 19: Cricket match. We draw with the Jaffna Police.

Tuesday 21: A Badminton Club is formed in the College.

250334

ARCHIVES

Friday 24: Inter Collegiate debate, between the Jaffna College H. S. C. Hostel Union, and Jaffna Hindu College H. S. C. Hostel Union.

The J. H. C. Hostel entertains the Hosteliers of both colleges at dinner.

Saturday 24: Match against Union College which we win by 9 wickets.

MARCH

Sunday 4: Cricket match with Victoria College which we lose by 3 wickets.

Tuesday 7: Cinema show at the College for college students. Annual Cricket match between Prelim-Classes. Science won by 5 wickets & 92 runs.

Friday 9: The International Socialist party comes to power in the J. H. C. Parliament.

Cricket match against Jaffna Central College begins. Scouts stage the "Idealist", a social drama for students.

Saturday 10: The Cricket match ends in a draw. Scouts stage the "Idealist", for the public.

Thursday 16: Junior cadets of the college leave for Galle for their annual camping. Mr. S. J. V. Chelvanayagam, K. C. M. P. addresses the Historical and Civic Association on "Federation Policy of Ceylon" Mr. C. Vanniasingam B. A. (Lond) Advocate, M. P. also addresses the students on the same subject.

Dr. G. Gurusamy, L. T. S., L. R. C. P. etc, addresses the College Senior Hostellers Assn. on "Balanced Diet".

Friday: 17 Cricket match between J. H. C. and St. Johns begins.

Saturday 18. Cricket match ends in a win for St. John's College.

Tuesday 20: Our Cadets return from Galle after their annual camping.

Friday 23: Cricket Match with Parameshwara College.

Saturday 24: Cricket Match—we win by 84 runs.

THE JAFFNA HINDU COLLEGE SCIENCE ASSOCIATION

(PRELIMINARY CLASSES)

I have great pleasure in submitting the report of this association for the term (January-March 1950)

The business meeting was held on 24-1-50 and the following office bearers were elected.

<i>Senior President</i>	Mr. C. M. Culasingam
<i>Junior President</i>	Mas. A. Devarajah
<i>Secretary</i>	Mas. V. Kugathasan
<i>Asst. Secretary</i>	Mas. S. Balandra

Several meetings have been held this term. Papers on the following subjects were read and discussed.

"The Classification of Elements"	Mas. S. Visuvanathan
"Reproduction in Man"	Mas. C. Balasuntharam
"Ductless glands and their functions"	Mas. C. Wignarajah
"Constitution of Atoms"	Mas. P. Pathmanathan
"Radio-Activity"	Mas. K. Thaugarajah

I should thank our Senior President for his guidance and finally all our members for their co-operation in making our association a success.

V. KUGATHASAN
Hony. Secretary

THE J. H. C. SCIENCE ASSOCIATION

(S. S. C. CLASSES)

In submitting my report of this association, I am happy to record that it has made steady progress, thanks to the energy and efficient guidance of our senior president.

The following members deserve thanks for the papers they read on valuable scientific topics.

"Discovery of electricity and its uses"	Mas. M. Shanmuganathan
"Life history of the honey bee"	Mas S. Kanagasabapathy
"X-rays"	Mas S. Ganendran
"The wonderful bird in Australia"	Mas. S. Punniyamoorthy

This year the number of members has been reduced by the formation of a separate science association by the Prelim students.

<i>Sr. President</i>	Mr. C. M. Culasingam B. Sc.
<i>Jr. President</i>	Mas. K. Mylvaganam
<i>Secretary</i>	Mas. S. Thananjayan

I shall be failing in my duty if I do not thank the members for the whole-hearted co-operation rendered to me.

S. THANANJAYAN
Hon. Secretary

HISTORICAL AND CIVIC ASSOCIATION

In submitting the report of this association for this term, I am happy to record its gradual and steady progress, especially under the guidance of our Senior President.

The office-bearers elected in January are:

<i>Senior President:</i>	Mr. S. Jeyaveerasingham, B. A. (Hons)
<i>Junior President:</i>	Mas. V. K. Thyagarajah.
<i>Hony. Secretary:</i>	Mas. K. Kylesapathy.
<i>Treasurer:</i>	Mas. S. Nadasabapathy Sarma.
<i>Librarian:</i>	K. Gnanachandran

Our association maintains a library of its own, consisting of about a hundred volumes. Some of these are not to be found in the college library. The association holds weekly meetings and discusses subjects from History and Politics. The reading of papers on important subjects by the members of the association, and lectures by distinguished persons on useful topics form a major part of the activities.

We should thank the following gentlemen for having given valuable lectures on the following subjects;

Mr. M. Meenadchisundaram B. Sc. "Ideological Warfare"

Mr. S. J. V. Chelvanayagam, K. C., M P. "The federation policy for Ceylon".

Mr. C. Vanniyasingam, M. P. "The federation policy for Ceylon".

We should also thank the following members for reading papers on valuable historical topics.

Mrs. A Kathiramalainathan "Development of Communication in Ceylon."

Mas. V. Sabanayagam "The Reformation"

Mas. T. Rajadurai "The Career of Rajasinha I".

Under the auspices of this association, a tour to the ruined cities has been planned. The party will be led by Mr. M. Mahadevan and Mr. V. Erambamoorthi. A special attraction in this tour is the proposed visit to Norton Bridge.

Further, I should thank our Senior President for his guidance in almost all matters and finally all our members for their whole-hearted co-operation in making our association a success.

K. KYLASAPATHY,
Hony. Secretary.

THE "YOUNG LANKA"

The "Young Lanka" is a bi-weekly magazine conducted by the students of the III A. The idea of running this magazine, originated from our worthy Principal. Both in the work and management and contribution it is the students who play the main part. The Editor and sub-Editor are chosen from among the students themselves. They have the right of choosing and rejecting articles which are contributed to the magazine.

This magazine offers plenty of scope to the students for writing various classes of articles, essays and criticisms which

develop their powers of originality. As a rule, the students of different classes in my College do not come in close touch with one another. A close contact is established between them through the medium of this magazine.

By regular contributions to this sort of magazines, they can immensely improve their style and composition. Thus students learn to read and think for themselves.

P. PATHMANATHAN.
Editor.

H. S. C. HOSTELLER'S ASSOCIATION

In submitting the report of the above association, I am glad to mention that our association is steadily progressing with our new patron Rev. G. H. Khemananda B. A. (Cey.) and our new members. The new members introduced themselves to the house in the first meeting. The introduction was followed by an excellent tea party given by the freshers at the second meeting.

The main event of the association was a debate with the H. S. C, Hostel Union of Jaffna College on the subject. "The Signing of the Atlantic Pact by the Western European Nations is a step towards the Promotion of World Peace" Messrs. S Narendranathan and K. Singaram participated in the debate. All members of the Jaffna College H. S. C, Hostel Union were present at the debate and the dinner given to them,

The other important events was an address by Rev G H. Khemanandha B. A. (Cey.) on "The Influence of Tamil in Sinhalese Literature." The members also spoke on the following subjects.

1. "Should Ceylon be admitted to the U. N. O.?"
2. "வள்ளுவன் உள்ளம்".

The "Hostel Pearl" the paper of the association has not failed to appear in all meetings with her usual humour.

Finally, I wish to thank the patron for his valuable guidance, the fresh members for introducing the new system of Fresher's tea and all other members for their co-operation during the period.

V. K. THIAGARAJAH
Secretary.

SENIOR HOSTELLORS' ASSOCIATION

In presenting the report of the activities of this association, I am glad to note that the period under review was a very successful one.

The office bearers elected in January are:—

<i>Patron</i>	Mr. M. P. Selvaratnam
<i>President</i>	Mas. S. Punniyamoorthy
<i>Hony Secretary</i>	Mas. S. Thananjayan
<i>English Editor</i>	Mas. K. Kylasapathy
<i>Tamil Editor</i>	Mas. A. Chelliah

The only lecture we had this term was on the subject "Balanced Diet".

By Dr. G. Gurusamy L. M. S. (Cey) L. R. C. S. etc. Our thanks are due to him.

The other main events were a debate on:—

"The Advance of Science is Destructive", and a speech on 'Science and Human Welfare', by Mas. M. Shanmuganathan.

The association also conducts two papers "The Hostel Mirror" and the "செந்தமிழ் செல்வி" both of which play an interesting part in our proceedings.

In conclusion, I should thank our efficient patron under whose valuable guidance the association has met with great success, and all our members for their kind help and co-operation.

S THANANJAYAN
Hony Secretary

JUNIOR HOSTELLERS' ASSOCIATION

I take great pleasure in submitting the report of the above association. The term under review has been one of great success.

During the early part of January, the election of office bearers took place and the following were elected:-

<i>Patron:</i>	Mr. S. Muthukumaran (nominated)
<i>President:</i>	Mr. A. K. Mahalingam
<i>Hony Secretary:</i>	Mas. N. S, Murugesu
<i>Hony Asst. Secretary:</i>	Mas. V. S. Balasingam
<i>Treasurer:</i>	Mas. S. V. Kuganandan
<i>English Editor:</i>	Mas. S. Ratnasingam
<i>Tamil Editor:</i>	Mas. T. Umapathy

On every Wednesday we held meetings and every English meeting was followed by a Tamil meeting. The chief items were speeches and debates.

Speeches were delivered on:-

1. "An account of the Japanese Regime" by Mas. V. Kathiravelu.
2. "Caste system must be abolished" by M. K. Sivagnanam.
3. "காந்திஜி" திரு எஸ். திருநாவுக்கரசு.
4. "கடவுளா காழகன?" திரு. மு. க. சிவஞானம்.
5. The best debate that took place was on, "நாட்டு வாழ்வே நகர வாழ்விலும் சிறந்தது".

Both the English and Tamil papers, the "Hostel Herald" and "காந்தி மலர்" played a prominent part in our proceedings. They enlivened the meetings by their wit and humour.

The chief event of the term was a speech on "நம் நாட்டுச் சமய நிலை" by Mr. V. Erampamoorthy, a member of the college staff. Our sincere thanks are due to him.

Further, we congratulate, all our members who were successful at the N. P. T. A, J. S. C. examination.

I also thank the patron under whose able guidance the association met with great success.

Finally, I wish to thank the president, the office bearers and the members for their whole-hearted co-operation.

N. S. MURUGESU,
Hony. Secretary.

HOSTEL GARDEN CLUB

We are glad to submit the report of the Hostel Garden Club.

Two years ago, this garden was but a plot of barren land with thorns and wild shrubs that had somehow resisted Jaffna's drought. But to-day it looks a lovely piece of fertile land with rows and rows of plantain trees, some in flower and others weighed down with fruits.

Owing to the system of rotation of crops adopted by us, we have had an abundant supply of brinjals, ladies' fingers, carrots and black and green gram. And, nowadays, neither morning nor evening tea passes without being invariably accompanied by plantain.

We must not fail to mention the credit that should go to Mr. K. S. Subramaniam, our Boarding Master, for the pains he took to organise the Garden Club and convert the plot of barren land into a garden worthy of its name.

Finally, I must thank the members of the Garden Club, particularly the leader, for their co-operation in making the garden what it is to-day.

A. K. MAHALINGAM,
Hony. Secretary.

OUR SCOUTS

4TH JAEFNA TROOP

"Be Prepared" is the general motto of the Scouts.

We took part in the farewell function to Mr. Thomas, Asst. Field Commissioner, and our subscription excelled that of all other Colleges'. Our part in the Independence Day Celebrations parade on the 2nd of February 1950. A scouts' camp was held from 2nd to the 5th of March, at the Palali Training College. Our Assistant Scout Master Mr. T. Senathirajah attended it. We hope to get his help by next term.

A Tamil drama (Idealist) was staged twice. Though we were unable to make any profit, the performance reached a high standard. The drama was directed by Mr. S. Muthucumaran, and

he was assisted in his work by two of our old students, Messers. S. Velupillai and T. Nadarajah. All the actors were scouts. The following are the cast:-

Sugumar	—	Mas. S. Naguleswaran
Kamala	—	„ S. Balakumaran
Mani	—	„ S. Yogendran
Malini	—	„ V. E. Packiyanathan
Murugan	—	„ T. Vadivanathan
Amirtham	—	„ S. Tayaparan
Ramasamy Mudaliyar	—	„ C. K. Arunagiri
Velan	—	„ R. Kathiravelupillai
Judge	—	„ T. Pararajasingam
Crown Counsel	—	„ T. Thavanayagam
Dr. Sathis	—	„ A Kailasapillai

We wish all the scouts a prosperous future. I shall be failing in my duty if I do not thank our General Scout Master Mr. S. Jayaveerasingam for his able guidance and help.

T. PARARAYASINGAM,
Hony. Secretary.

CRICKET REVIEW

With two wins, three draws and two defeats the performance of the college cricket eleven has been, to be frank, mediocre.

This is no matter for surprise since as many as 8 regular members of last years eleven left the school last December. Hence the greater part of the term had to be spent in team-building, in teaching new players the rudiments of the game- rather than in developing its finer points.

Though Leo de Silva, a talented batsman and fielder from Batticaloa, came into the side, the stalwarts of the team were not in consistent form to secure more wins. It was only in the matches against Central College and Mr. Jimmy Rajaratnams's "XI" that at least two batsman came off. Invariably, whenever both Culasingham and Silva failed the total was less than hundred. Nevertheless, tailenders Balendran, Vinasithamby, Thanabalasingham and Navaratnam showed fight till the last wicket fell.

The bowling was on the whole steady but innocuous, with the possible exception of Velupillai, who, however, was not given

many overs. Manickavasagar bowled long spells manfully and Ponnambalam got wickets at a great cost.

The fielding of the team was, except for the Victoria College match, indifferent and at times bad.

But, all in all, one cannot be too harsh on a team which lacked experience and had the traditional disadvantage of practising on an undersized ground and therefore of not being accustomed to conditions on a normal ground.

Summary of Results

Vs.	Mr. J. Rajaratnam's	XI	—Drawn
„	The Police Sports Club		—Drawn
„	Union College		—Won by 9 wickets
„	Victoria College		—Lost by 3 wickets
„	Central College		—Drawn
„	St, John's College		—Lost by innings & 103 runs
„	Parameshwara College		—Won by 84 runs.

P THIAGARAJAH,
Sports Master.

OUR CRICKET TEAM

“Who is Who”

T. Thambirajah—(Captain), a dour opening bat who can stay at the wickets for hours. Can play a forcing game if required but seldom does. Sets a fine example to his team by his excellent fielding, particularly in the deep.

E. Manicavasagar—a medium fast opening bowler who can swing and can continue for long spells even after the ball has lost all its shine. Can maintain good length and direction. A dependable bat who has risen high in the batting order this year.

C. Kulasingham—ex-captain and veteran. An all rounder and a good one too. One of the best in Jaffna Schools. An all round stroke player with crisp wristy shots, he has made many good scores. A fast-medium bowler with an effective variety of pace and spin. A good near the wicket fieldsmen.

Leo de Silva—a dashing batsman who specialises in the cut and the pull. Does not caress the ball but hits them very hard and keeps the scorers busy. Scored 96 in the very first match itself. Exceptionally good anywhere in the field. He even took over the gloves and performed with credit.

S. Balendran—got into the team after a century in an unofficial match. Uses his reach to drive well, but does not swing enough to hit powerfully. Should improve with more experience.

S. Ponnudurai—a trier, but inclined to be temperamental. Known as “Olympic Ponna” he chases the ball picks clean and returns hard. A Safe bat when in form.

S. Vinasithamby—the regular wicket keeper. Donned the gloves only this term and has developed fast. Has come off many times with the bat when the team was in a difficult corner.

S. Velupillai—the baby of our team, not even 5 ft high. a left arm break bowler who has extricated our team from many awkward positions. Bagged 5 wickets in the first school match. A bowler who can turn the scales in quick time.

C. Ponnambalam—the surprise selection of the year. Has lived up to the hope placed in him. With his high delivery and good length, has been a tower of strength in the attack.

T. Thanabalasingham—chosen for his bowling but did more with the bat. Lacks consistency to be a dangerous bowler but is an efficient fielder.

R. Thevarajuh—has a good eye and with his knack for games should develop well. But lacks concentration. Owing to unfortunate circumstances could not play in all matches.

S. Navaratnam—A brilliant fielder whose fielding alone can win him a place in any school team Has the right temperament for an opening batsman Crept up to 3rd position in one match and defied the bowlers for more than an hour.

M. Ragupathy—Useful in all departments of the game particularly in fielding. Will figure large in next year's team when he will have greater opportunity.

" BATTLE OF THE ROSES "

The annual encounter between the Preliminary arts and the Preliminary Science took place on Thursday the 9th of March 1950. The Captain of the Arts team won the toss and sent in the science team to bat A. K. Mahalingam with S. Balachandran opened the innings and the former played a fine innings scoring a valuable 54 runs Science team had piled up 155 runs for the loss of 6 wickets and declared. The Arts team went into bat and all were out for a meagre 63 runs with Sivasubramaniam and S. Gnana-chandran entering double figures. The bowling honours for the science went to Mahalingam who claimed 5 wickets for 22 runs and S. Shanmuganathan. Sivasubramaniam helped the arts team greatly in taking 3 wickets for 70 runs. Thus the Science defeated the Arts by 92 runs.

S. SHANMUGANATHAN,
Captain Science.

OUR LIBRARY

The following is a list of the News Books that have been added to the Library from 23-1-50 to 8-3-50.

Serial No.	Name of Book	Author
1	A handbook of Botany for India	Ragavachari
2	A class book of Botany	Dutta
3	Introduction to Plant Ecology	A, G. Tansley
4	The Structure & Reproduction of the Algae	F, E. Fristsch
5	Lesson in Elementary Physiology	H. Huxley
6	Plant Ecology	E, Weaver & E Clements
7	Plant Virisis and Virus Diseases	F. C. Bawden
8	An Introduction to the Principles of Plant Physiology—	Edwin Miller
9	Plant Physiology	
10	Lectures on the Inorgaine nutrition of Plants	D. R. Hoagland
11	A History of modern times	D. M. Ketelbey
12	Oliver Cromwell	Harrison
13	The Evolution of England	J. A. Williamson
14	A note book of Empire History	"
15	The Constitutional History of Modern Britain	D. Keir

Serial No.	Name of Book	Author
16	The Evolution of Modern Germany	Dawson
17	The Dawn of Freedom	S. G. Pearce
18	(Ceylon History) Island story	V. J. Vijatunga
19	Gide's Political Economy	Archibald
20	Industrial Democracy	Webb
21	Why you should be a socialist	Starchy
22	Ceylons path to freedom	
23	The social and state structure of the U. S. S. R.	Karpenskey
24	Co-operation	V. Veerasingam
25	In America	Maxim Gorky
26	Dames dont care	Peter Chegney
27	Nana	Emile Zola
28	The Great Conspiracy	M. Sayess & A. E. Kabu
29	Elementary Biology	M. R. Lambert
30	Biology for Senior Schools	M. R. Lambert
31	Zoology for Secondary Schools in India	W. Rae Sherriff
32	Elementary Biology	M. R. Lambert
33	Intermediate Physiology	Ekambaranatha Ayer
34	The Physiology of sex	Kenneth Walker
35	Human Physiology	" "
36	Hygiene for Beginners	Reynolds
37	First aid Illustrated	
38	New Biology	
39	New Biology	
40	New Biology	
41	Science News	
42	Science News	
43	Science News	
44	Science	
45	Science	
46	Fishlore	A. F. Magn Mac Mahon
47	The World Plant Life	C. J. Hylander
48	Selected Works	I. V. Michurin
49	Tree fruit growing	Raymond Bush
50	Text Book of Botany	Dr. T. S. Raghavan
51	A Manual of Zoology	T. T. Panker & W. A. Haswell
52	Furner Humau Physiology	W. A. M. Smart
53	Animal life	J. R. Bhatt

Serial No.	Name of Books	Author.
54	Text Book of Zoology Vol. I	Parker & Haswell
55	" " Vol II	"
56	University Physics	Champion
57	Geology and Scenery	A. E. Truman
58	Modern Inorganic Chemistry	G. D. Park & J. W. Meller
59	Science advances	J. B. S. Haldane
60	The size of the Universe	F. J. Hargreaves
61	Practical Microscopy	Johnson
62	Intermediate Electricity	Hutchinson
63	Greek Scene Vol I	Benjamin Torrington
64	" Vol II	"
65	Scientists in Russia	Eric Ashby
66	Religion and Society	S. Radhakrishnan
67	Elementary principles in Economics	Jathan & Berry
68	Practical Zoology	Parker
69	Works of William Shakespeare	
70	The Pick of today's stories	J Pudney
71	Twelve Modern Short Novels	Oscar Wilde & others
72	The Biological Bulletin	
73	Ceylon Geographical Society	
74	The School Science Review I	
75	" " II	
76	The National Geographic Mag. I	
77	" " II	
78	Popular Science I	
79	" II	
80	The Sanskrit—English Dict.	Apte
81	Problems of Electrical Engineering	Smith
82	An Introduction to Technical Electricity	Starling
83	Text Book of Electricity and Magnetism	Hutchinson
84	Tutorial Statics	Briggs
85	Wireless	Hutchinson
86	The first Electrical theory for schools	Heck Stall Smith
87	Sound	Mekenze
88	Text Book of Sound	Archer
89	Alternating currents	Agcer
90	Intermediate Physics	Smith
91	Properties of matter	Wagstaff
92	Advanced Text Book of Electricity & Magnetism	Hutchinson
93	Intermediate Hydrostatics	Briggs and Bryan
94	Mechanics & Heat	Duncan

Serial No.	Name of Books	Author.
95	School Certificate Exercises in Physics	Middleton
96	Light	Mc Kenzie
97	Electricity	W. L. Bragg
98	Intermediate Physics	R. A. Hoiston
99	A text book of Heat	G. Noakes
100	Science Digest	—
101	Botany for Matriculation	Cavers
102	Industrial Democracy	Sidney & Webb
103	Towards the open	Henry Chester Trasy
104	Medieval Literature	W P Ker
105	Rabmalism in Europe	W. E. H. Decky
106	Ceilas	—
107	முப்பாணுற் சுருக்கம்	—
108	Across Iceland	Oliver Murray Chapman
109	Philosophy & Theology	—
110	What is & what might be	Edmond Holmes
111	The Education of the Young	H. R. G. Greaves
112	The British Constitution	
113	Physical Chemistry for Schools & Colleges	H, L. Heys
114	Examples in Applied Mathematics	F.W. Kellaway
115	Worked examples in Chemistry	H. P. Sturck
116	The Government of Great Britain	Welfred Harrison
117	With the 14th army	D. F. Karaka
118	This India	D. F. Koraka
119	Charles Freer Andrews	Berrarsidas Chaturvedi & Mar, gonic Sykes
120	I've Shed my Tears	D. F. Karaka
121	Biology for Medical Students	Hentschel & Cook
122	Text book of general botany	Richard H. Holnan

THE SENATOR

STATEMENT OF ACCOUNTS

RECEIPTS

To sale of tickets (first show)	2851 50
„ „ (second show)	1433 00
„ Synopsis	26 40
„ Advertisements	80 00
	<hr/>
Rs.	4390 90
	<hr/>

EXPENDITURE

By cost of Printing tickets etc.	169 00
„ Town Hall rent & licence	120 00
„ Allowance to the "Senator"	525 00
„ Refreshments, loding etc.	205 25
„ Car hire	149 65
„ Chairs	37 50
„ Transport & labour	22 75
„ Scenes	40 00
„ Advertisement	6 00
„ Postage	5 45
„ Miscellaneous	11 75
„ Amount recoverable	975 50
„ Cash in hand	2123 04
	<hr/>
Rs.	4390 90
	<hr/>

CERTIFIED CORRECT

A. Duraisingam,
Accountant,

J. H. C. & Affiliated Schools, Jaffna,
15-3-50.

J/Hindu College - Temple and Workshop Building Statement of Accounts as at 15-3-50

RECEIPTS

Concert collections	2150 20
Donations	2297 26
Sale of empty packets	11 50
Sundry debts	480 00

Rs.	4933 96

EXPENDITURE

On Temple	2053 03
„ Workshop	2368 70
Travelling expences on	} 85 70
Outstation Collection	
Cash in hand	426 53

Rs.	4933 96

Details are published in the 'Hindu Organ' mothly.

A, SARAVANAMUTTU,
15-3-50.

Our Cryptic Crossword, No. 2.

THE CORRECT ANSWERS ARE GIVEN BELOW.

ACROSS:—

- | | |
|--------------|---------------|
| 7. Schooner | 15. Avisen |
| 8. Orts | 17. Hurrah |
| 9. Most | 18. Sour face |
| 10. Wearable | 20. Tool |
| 11. Opener | 22. Bass |
| 13. Ending | 23. Leasowes |

DOWN:—

- | | |
|-------------|--------------|
| 1. Echo | 12. Personal |
| 2. Portends | 14. Duration |
| 3. Answer | 16. Nearly |
| 4. Create | 17. Hyenas |
| 5. Rota | 19. Rose |
| 6. Atalanta | 21. Over |

PRIZE WINNERS:

Of those who sent in entries R. P. Manappuli (S,S.C, C) and T. Ganashalingam (II A) got 18 correct answers out of 24 and thus get Rs. 7-50 each.

PRELIMINARY EXAMINATION RESULTS

The following candidates from our college have passed the Preliminary Examination held in December, 1949.

Arts

<i>Name</i>	<i>Subjects</i>
V. K. Nadarajah	{ Sanskrit, Tamil, Ceylon Hist. Government
S. Shanmugalingam	— Ceylon Hist; English Hist;
Thiagarajah M. C.	— Ceylon History

Medicine

M. Murugesapillai	—Chemistry
I. Mahendran	—Physics

Science

B Mahinda	—App. Maths, Pure Maths, Physics
T Thirunamachandran	—App. Maths, Physics Pure Maths
S Sivaraajasingam	—App. Maths; Pure Maths
A Maheswaran	—App. Maths; Pure Maths
K K Subramaniam	—App. Maths
T Sabapathipillai	—App. Maths
P Parameshwaran	—App. Maths; Pure Maths
N. Shanmuganathan	—Physics

G. S. S. C. EXAMINATION RESULTS

The following candidates from our College have passed the Govt. Senior School Certificate Examination held in December 1949.

- * denotes first division
- + denotes exemption in London Matriculation
- Subject after name means distinction in it.

J	3	Ananthamoorthy S
	5	* + Balachandran K (Maths, Mechanics, Adv Maths,
	7	Balasingam K (Commercial Arith
	9	Balasingam K

- 11 Balasubramaniam N
 14 Balendran S
 17 Cugadasan V
 18 Cumarasingam V
 21 * Gnanalingam S (Elementary Maths, Commercial)
 26 Jegadeesan P Arith)
 27 Jegarajah K
 32 Kandeeyam S
 33 Kandiah A (Tamil, Tamil Literature)
 37 Kathirgamathan R (Elementary Maths)
 45 Mahespara T.
 46 Moothathamby S
 47 Murugesampillai P
 48 Murugesampillai A
 49 Monsoor M M
 50 Kandiah N
 52 Mylvaganam K
 53 Oppilamany G R (Commercial Arith)
 54 Nadarajah S
 55 Nagendram J
 57 * + Narendranathan S (Eng; Ele Maths, Adv Maths)
 58 Navanayagam V Comm Arith)
 60 Pathmanathan S
 61 Patpanapan M
 62 * Palasundram C (Physics)
 63 Palasundaram S
 65 Pasupathy R (Tamil Literature)
 68 * + Patpanathan P (Ele Maths, Physics, Chemistry,)
 Adv. Maths, Comm. Arith)
 69 Perinpanathan A
 74 Panchalingam M
 76 * + Radakrishnan C (Ele. Maths, Commercial Arith)
 82 Ramanathan K
 83 + Ramanathan M
 94 Sarasanathan R
 97 SelvaRatnam
 103 + Sivagnanam V (Thamil)
 104 Sivagnanam C
 107 Sivapiragasam C
 110 Siva yoganathan S
 112 Somanathasarma A
 113 Sothilingam S (Commercial Arithmetic)
 115 Sreenivasan T

119	Sundralingam T
122	Thalayasingam T
126	Tharmalingam A
129	Thananjayarajasingam S (English)
130	ThevaRasa R (Ele. Maths. Adv. Maths, Physics)
137	Thirumal P
145	Vignarajah C
152	Sathiaseelan C

Passed Referred subject to complete the Examination

8	Balasingam P
10	Balasubramaniam S
15	Cathirgamu T
97	Sri.kandaRasa R
114	Sri Dharmanathan S
131	Theivendracumarasamy T
141	Thylpakkar S
142	Varadarsa V
149	Vignarajah N
151	Padmanathan S
64	Paramanathan K
80	Rameswaram S
85	Rasaratnam S

Referred Candidates

16	Chithiravadivelu K	English
22	Gopalan S	"
23	Gulasingam S	"
34	Karalasingam M	"
73	Poobalarajah T	"
77	Ragunathan P	"
92	Shanmugalingam M	"
67	Padmanayagam K	"
28	Kylasapillai K	History, Hinduism
29	Kamalendran P	" Civics
71	Ponnudurai V	" "
81	Ramakrishnan C	" Elementary Maths.
108	Sivarajah M	" Sanskrit, Arith
70	Piranasorupam N	Chemis. Ele. Maths, Tamil Lit.

106	Sivapiragasam S	Chemistry. Botany
102	Sithamparanathan S	Physics
147	Vivekanandarajah	Mechanics, Chemistry, Advanced Maths

Re-Referred Candidates

143	Vehavanam R	English
-----	-------------	---------

Candidates Referred for Exemption

7	Balasingam K	Botany or Zoology
11	Balasubramaniam N	Physics or Chemistry
14	Balendran S	Tamil
17	Cugadasan V	English
21	Gnanalingam S	Tamil
46	Moothathambay S	Elementary Maths
53	Oppilamany G R	Tamil
62	Palasundram C	"
97	Selvaratnam R	Chemistry
104	Sivagnanam C	Elementary Maths
110	Sivagoganathan S	Tamil
119	Sundralingam T	Physics
121	Thananjayarajasingam S	Ele Maths
137	Thirumal P	Chemistry

Passed in one subject to complete exemption from London Matriculation

118	Subramaniasivam N
124	Thangarajah K
153	Singaram K

J. S. C. EXAMINATION RESULTS

The following candidates from our college have passed in the (N. P. T. A.) J. S. C. Examination. * Denotes First Div. Subject after a name means distinction in it.

1	582	Amirthalingham S
2	583	Arumugam R
3	584	Balasubramaniam V Maths.
4	585	Kanthasamy N Eng Lang.
5	586	* Kathiresu S Hinduism

6	587	Kanagasabapathy S Civics
7	588	Ketharanathan P
8	589	* Kathiravelu A Eng. Lang., Arith, Tamil
9	590	Narajanasami K
10	591	Pararajasingham S
11	592	Ratnavadivale S
12	594	Sachchithanantham S
13	595	Sarvanathan A
14	596	Subramaniam S
15	597	Sivathasan S Arith
16	598	Sandrasegara Iyer A S Eng Lang.
17	600	Sanmugalingham S Arith. Tamil
18	601	Sittampalam S
19	602	Thiagarajah S Arith.
20	603	Varatharajah K Arith
21	605	Thalayasingham V

A. W. RAJASAKARAM

(Sec, N. P. T. A. Exam Council)

2-1-50

CALENDAR*Second Term*

Monday, May 15	Second Term begins
Tuesday, May 30	Poson—HOLIDAY
Friday, Jun. 2	Sampanthar Guru Pooja
Thursday, Jun. 8	King's Birthday—HOLIDAY
Wednesday, Jun. 21	Manickavasagar Guru Pooja
Friday, Jun. 30	Mid-Term—HOLIDAY
Monday July 17	Ramazan end—HOLIDAY
Sunday, July 23	Sundarar Guru Pooja
Friday, Aug. 11	Second Term ends

Third Term

Monday, Sept. 4	Third Term begins
Friday, Oct. 20	Vijaya Thasami—HOLIDAY
Monday, Oct. 23	Mid-term—HOLIDAY
Thursday, Nov. 9	Deepavali—HOLIDAY
Friday, Nov. 10	Last Friday in Aippasi—HOLIDAY
Friday, Dec. 15	Third term ends.

N. B. The first and last days of each term are also two-session days.

1	18 601
2	17 598
3	16 600
4	15 597
5	14 594
6	13 595
7	12 594
8	11 592
9	10 591
10	9 590
11	8 588
12	7 600
13	6 601
14	5 602
15	4 603
16	3 605
17	2 605
18	1 605
19	0 605
20	0 605
21	0 605
22	0 605
23	0 605
24	0 605
25	0 605
26	0 605
27	0 605
28	0 605
29	0 605
30	0 605
31	0 605

W. W. BARNHART
 (W. W. Barnhart Co.)

CALENDAR

Second Year

Monday, May 10 Tuesday, May 11 Wednesday, May 12 Thursday, May 13 Friday, May 14 Saturday, May 15 Sunday, May 16 Monday, May 17 Tuesday, May 18 Wednesday, May 19 Thursday, May 20 Friday, May 21 Saturday, May 22 Sunday, May 23 Monday, May 24 Tuesday, May 25 Wednesday, May 26 Thursday, May 27 Friday, May 28 Saturday, May 29 Sunday, May 30 Monday, May 31	Monday, May 10 Tuesday, May 11 Wednesday, May 12 Thursday, May 13 Friday, May 14 Saturday, May 15 Sunday, May 16 Monday, May 17 Tuesday, May 18 Wednesday, May 19 Thursday, May 20 Friday, May 21 Saturday, May 22 Sunday, May 23 Monday, May 24 Tuesday, May 25 Wednesday, May 26 Thursday, May 27 Friday, May 28 Saturday, May 29 Sunday, May 30 Monday, May 31
--	--

இந்து இளைஞன்

சித்திரை மலர்



யாழ்ப்பாணம்

இந்துக்கல்லூரி மாணவர் வெளியீடு

பத்திரிகாசிரியர்:

க. கைலாசபதி,

S. S. C.

1950.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

श्री गणेशाय नमः



वसुदेवाय नमः

श्री गणेशाय नमः

वसुदेवाय नमः

श्री गणेशाय नमः

वसुदेवाय नमः

१९३०

உ ள் ளு ளை ற.



1	ஆசிரியர் குறிப்புகள்	1
2	கண்ணுள் காதலும்	4
3	தீண்டாமை	7
4	பெண்களுக்குச் சமஉரிமை வழங்கப்படல் வேண்டுமா?			10
5	சத்தியம் திகைக்க வேண்டும்	12
6	கொலைசெய்யும் தமிழா உன் குற்றத்தைப்பார்!		13
7	சுட்டுக் குருவி	17
8	காலை நிகழ்ச்சிகள்	18
9	மாணவர் கடமை	19
10	மாயப் பாத்திரம்	20
11	பிரியாவிடைப் பாக்கள்	21
12	இந்துக்கல்லூரி இந்து இளைஞர் கழகம்		22
13	இலட்சியவாதி — எங்கள் நாடகம்	24



10. 10. 10. 10. 10.

1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	14
15	15
16	16
17	17
18	18
19	19
20	20
21	21
22	22
23	23
24	24
25	25
26	26
27	27
28	28
29	29
30	30
31	31
32	32
33	33
34	34
35	35
36	36
37	37
38	38
39	39
40	40
41	41
42	42
43	43
44	44
45	45
46	46
47	47
48	48
49	49
50	50
51	51
52	52
53	53
54	54
55	55
56	56
57	57
58	58
59	59
60	60
61	61
62	62
63	63
64	64
65	65
66	66
67	67
68	68
69	69
70	70
71	71
72	72
73	73
74	74
75	75
76	76
77	77
78	78
79	79
80	80
81	81
82	82
83	83
84	84
85	85
86	86
87	87
88	88
89	89
90	90
91	91
92	92
93	93
94	94
95	95
96	96
97	97
98	98
99	99
100	100



ஆசிரியர் குறிப்புகள்

முன்று மாதங்களின் ஓய்விற்குப்பின்பு இந்து இளைஞன் மறுபடியும் உங்கள்முன் காட்சியளிக்கிறான். சிந்தனையைக் கிளறும் கட்டுரைகள், அருமையான கதைகள். இனிமையான பாக்கள் இம்மலரை அலங்கரிக்கின்றன. இனிய முகத்துடன் உங்களிடம் வருகிறான். ஆசிரியர் வரவேற்பீர்களென்ற நம்பிக்கையோடு.

புதுவருஷ ஆரம்பத்துடன் கல்லூரியில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களைக்கண்டு இந்து இளைஞன் இன்புறுகிறான். இது காறும் கீழ்மாடியில் கீழ்கிலையிலேயிருந்த வாசிகசாலை இப்பொழுது மேல்மாடியில் மேலானமுறையிலே போதிய காற்றும், வெளிச்சமும் பெறத்தக்கவிடத்தில் பற்பல புதிய புத்தகங்களோடும் நிறுவப்பட்டிருப்பதையும் உலகையே மறந்து ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சிகளில் மாணவர் ஈடுபடுவதற்கேற்ற முறையில் வாசிகசாலை வாய்த்ததையுங்கண்டு இந்து இளைஞன் இன்புறுகின்றான். அதேநேரத்தில் இந்து இளைஞனின் மறுமலர்ச்சிக்கும் வெளியீடுகளுக்கும் பேருதவியாயிருந்த ஆசிரியர் திரு. A. S. கனகரெத்தினம் B. A. (Lond.) அவர்கள் தனைப்பிரிந்து காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி சென்றதை நினைந்து மனம் வருந்துகிறான்.

மறைந்திருந்த இந்து வாலிபர் சங்கம் மறுமலர்ச்சி பெற்றிருப்பதுமன்றி மாபெரும் பணியொன்றையும் ஏற்றுள்ளது. இந்துக்கல்லூரியில்—சைவ மாணவர்பயிலும் கலாசாலையில் உண்மைப்பொருளை வழிபடுவதற்கேற்ற ஓர் உயரிய ஆலயமில்லாமையைக்கண்டு, நடமிடும் நடராசர் கோயிலொன்றமைக்க மன்றத்தினர் முனைந்துள்ளனர். சைவாபிமானிகளும், சிவநெய்ச் செல்வர்களும் இயன்ற பொருளுகவி செய்து இப்பணியை ஈடேற்றி ஈசனருளைப் பெற்றுய்யுமாறு இந்து இளைஞன் வேண்டிக் கொள்கிறான்.

“எவராயிருந்தாலும் அவருடைய இன்னலைத்தீர்க்க
எந்நேரமுந் தயாராயிரு” என்ற வாக்கியத்தையே வேத
மாகக் கொள்ளும் சாரணப்படையொன்று ஆசிரியர்
திரு. S. ஜெயவீரசிங்கம் B A (Hons) அவர்களின் விடா
முயற்சியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வெகு வேகமாக முன்
னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. அண்மையில் பிரதம தேசாதி
பதியவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயஞ் செய்த
பொழுது அவருக்களிக்கப்பட்ட வரவேற்பு சாரத்தில்
நம் சாரணப்படையினர் பங்குபற்றி அங்கு அனைவரின்
நன் மதிப்பைப் பெற்றனர். நம் சாரணப்படையினரின்
எண்ணற்ற தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய கல்லூரியின் பண
நிலைமை இடந்தராமையால், பிறருதவியேயின்றித் தம்
மைத்தாமே பார்த்துக்கொள்ளப் பழகும் சாரணர் தாமாக
லர் நாடகத்தை நடாத்தி அதன் பண வசூலைக்கொண்டு
தம் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யத் திட்டம் கண்டுள்ளனர்.
இடர்ப்பட்டோரின் இன்னல்களைத் தவிர்க்கும் இச்
சாரணப்படையினரின் திட்டங்கள் திறம்பட முடியுமாக.

அன்னியர் ஆதிக்கத்திலிருந்து நாம் விடுதலையடைந்து
இரண்டாண்டுகள் ஓடி ஒழிந்து விட்டன. ஆனால் யாழ்ப்
பாண மக்களாகிய நாம் சுதந்திரத்தின் உண்மைப்
பொருளை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. அன்னியர்
எம்மை எவ்வளவு அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்தனரோ
அதே நிலையில் சமுதாயத்தில் சிலரை நாம் அடக்கி ஒடுக்கி
வைக்கப் பார்க்கிறோம். சமத்துவத்திற்காகச் சாகவுந்
துணியுமிந் நூற்றாண்டில் சமுதாயத்தில் சாதிபேதம்
பாராட்டுகிறோம் நாம். தில்லைச் சிதம்பரம் திறந்து விடப்
பட்டபின்னரும் இங்கு நம் கோயில்களில் தீண்டாமை
திருநடம் புரிகிறது. ஒன்றேகுலம் ஒருவனே தேவன்
என்ற இரீதியில் உலகம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்க நம்
யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் காலத்திற் கேற்காத கருத்துக்
கள் மக்கள் மனதைக் கவ்வியிருக்கின்றன. “ஒன்று
பட்டால் உண்டுவாழ்வு, நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கின் அனை

வருக்குந் தாழ்வு” என்ற மணி வாக்கியத்தை மறந்து சாதிபேதத்தின் அவசியத்தை சாஸ்திரங்கள் கொண்டு சாதிக்கும் மக்களின் மடமையை என்ன செய்வது. காந்தியின் ஞாபகார்த்த தினம் காலந்தவறாமல் கொண்டாடுவர். அந்தோ! காந்தியத்தை கடுகளவேனும் கவனிப்பதில்லை. அவ்வளவு அதிகமாகப் பழமைபில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றனர். நம் நாட்டவர், பகுத்தறிவேனும் படையினால் தான் பழமையை யகற்றலாம். அது இளைஞரால் இலகுவாக முடியும். எதிர்கால உலகில் இவ்வூழர்கள் இருக்கா தென்று கல்லூரி மாணவர் கனவு காணவேண்டும். இன்றைய மாணவரே நாளை மகாஜனம். வீறுகொண்டெழுங்கள் எதிர்காலச் சிற்பிகளே!

பாரத நாடு பரிபூரண சுதந்திரமடைந்துவிட்டது. பாபு ராஜேந்திரப் பிரசாதை தலைவராகக் கொண்ட நம் தாய் நாடு பண்டைய புகழை யடையுமென்பதற்கையமில்லை. பாரத நாட்டின் முடிசூடா மன்னன் பண்டிதர் நேருவும், பகைவர் கண்டஞ்சும் பட்டேலும் பணிந்து பணி செய்யும் பொழுது இந்தியா உலகமன்றத்தில் உன்னத ஸ்தானம் வகிப்பதில் வியப்பென்ன?

ஆசியாவின் மற்றொரு மாணிக்கமாகிய சீனா விழிப்படைந்துவிட்டது. புரட்சி பூத்து புத்துலகக்கனி காய்த்து விட்டது. ஏற்றத்தாழ்விருந்த சீனாவில் மாற்றத்தால், மக்களாட்சி சமைத்து மன்னர்களாக வாழ வழிவகுத்து விட்டனர். உலக சரித்திரத்தில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய சம்பவம் இது. புதிய சீனா பூத்தது இளைஞரெழுச்சியால், விழித்தெழுமின் எதிர்கால ஈழ மன்னர்களே!

உலக நிகழ்ச்சிகளை உற்று நோக்குமிடத்து அமைதி நிலை இடமேயில்லை யென்று ஐயுறவேண்டி யிருக்கிறது. அணுக்குண்டின் அழிவுச்சக்தி ஆற்றலற்றதென்று அதை

விட அநேக மநேக மடங்கு வலிமைசான்ற ஜலவாயுக் குண்டுகளை யுத்தக்கடவுள்கள் படைக்கும்பொழுது உலக அமைதி எங்ஙனம் கிடைக்கும்? இயற்கைச் சக்திகளை வென்று இன்பமாகத் தன் வாழ்வைக் கழிக்க உதவிய விஞ்ஞான வித்தை யால் மனிதன் தன்னைத்தானே அழித்து விடுவானே என்று அஞ்சவேண்டியிருக்கின்றது. இனியொரு உலக யுத்தம் நிகழுமானால் அதுவே இப்பூமியின் இறுதியாகவிருக்கலாமென்று அறிஞர் பலர் கருதுகின்றனர். காலக் கண்ணாடியில் அதிபயங்கர எதிர்காலம் அப்படியே தெரிகிறது. நாளை நடப்பதை யாரறிவர்.

கண்ணுங் காதலும்.

நமது உடம்பினிலுள்ள அங்கங்களினெல்லாம் கண்ணை பிரதானமும் சிறப்புமுடைத்து. பிரதானமும் சிறப்புமுடைத்தாகிய கண், பிற பொருட்களைப் பார்க்கவும், கண்கவர் காட்சிகளைக் கண்ணுற்றுக் களிக்கவும், சிறந்த நூல்களை வாசிக்கவும் உபயோகிக்கப்படுவதுமன்றி மக்கள் உள்ளத்து இயல்பாயெழுவதோர் உள்ள நிகழ்ச்சியாகிய காதல் நிலையில் தனியிடம் வகிக்கின்றது. அழகிய எதிலும் ஆசைகொள்வது உயிர்களுக்கெல்லாம் பிறப்பின் உரிமை. அல்லாமலும் நமது ஐம்புலன்களும் தேடுவது இன்ப ஆசையேதான், இவ்வைம்புலன்களில் கண்ணுக்குக் கண்டுகளிப்பதும், செவிக்குக் கேட்டு இன்புறுதலும், முக்கிற்கு முகர்ந்த மகிழ்கலும், வாய்க்கு நற்கவை யுடையவையை உண்டு சந்தோஷமுறுதலும் இன்பகரமான செயல்களாம். ஆனால் உடலுக்கின்பம் ஊடல் ஒன்றேயாம். ஆகலின் இவ்வுடலானது தனது இன்பவேட்கையினால் மனதில் காதலையெழுப்பி கண்ணென்னும் வாயினற்கதைத்து தான் விருப்பும் இன்னொருடலைக் கருத்தொருமித்து விடுகின்றது. இது சீர்க,

இறைவனையும் அவனது படைப்பிலுள்ள உயிர்களையும் நோக்குழிக் காதல் பலவகைப்படும். ஆனால் நண்டுக் காதலென்று யான் எடுத்துக்கொண்டது இம்மையின்பத்திற்கேதுவாய் காத

கையேயா. காதலின்றேல் இன்பமில்லை. இத்தகைய இன்பத் தருங்காதலும் உடனே தோன்றி உடனே மறைபுந்தன்மைய தன்று ஆனால் நீடித்து இன்பம் பயப்பதென்க. இத்தகைய காதலை தமிழ்வல்லார் களவென்றும் கற்பென்றும் வருணிப்பர். அஃதாவது இன்ப நுகர்தற்குரியராய தலைமகனும் தலைமகளும் பருவம் முதலியவற்றால் ஒப்புமை யடைந்து யாரொருவர் கொடுப் பதுமன்றித் தாமே யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்வது களவென்றும், தலைமகன் தலைமகளை வரைந்தெய்தியபின் அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டு கூடல் கற்பென்றும் நூல்கள் கூறும் எனினும் தமிழர் களவின் நிலையை யடுத்தவரென்க. ஏனெனில் இராமன் வில்வளைத்த பின்னரே சீதையைக் கண்டதாக வடமொழி கூற, கம்பர் தமிழ்முறைக்கேற்ப வில்வளைக்கு முன்னரே இராமன் சீதையைக் கண்டதாக

“எண்ணரு நலத்தினு ளினைய ணின்றுழிக்
கண்ணெடு கண்ணினை கவ்வி யொன்றையென்
றுண்ணவு நிலைபெறு துணர்வு மொன்றிட
அண்ணலு நோக்கினு னவளு நோக்கினுள்”

இக் கவியால் விளக்கினார்.

மேலும் கருத்திற் தோன்றிய காதல் சிறிதிற் காமமாக மாறி சில சில இசையா மனமுள்ள இடத்திலும் முட்டி கலகத்தையும் விளைக்கின்றது. இக் காமம் அடிக்கடி கலையும். ஒன்றை விட்டு ஒன்றிலும் தாவும். புதுப்புது இடங்களில் அதன் தன்மைகளை யறியாதிறங்கி பின் வேதனைப்படும். ஆதலினாலேதான் இதை எவரும் அஞ்சுவது. அவ்வாமலும் அறிவுடைபேரர்கள் இதனை அடக்குவர். ஆன்ம ஞானிகள் அழிக்கவே முயலுவர். கணத்தி லுதித்த காதல் பல்லாண்டு பழகிய ஒழுக்கப் பண்பையும் கெடுக்கு மன்றே.

இது இவ்வாறாக, இனிச் காதல் நிலையிற் கண்ணின் மகத்து வத்தைக் கவிதையினின்றும் எடுத்தாராய்வாம். ஓர் அழகன் ஓர் அழகியைக் கண்டுவிட்டான். அவளை இயற்கையழகும் செயற் கையழகும் மிக்கிருந்தான். இவனே இத்தகைய உருவத்தை முன்னொருபோதும் கண்டவனல்லாதலின் அவள் வனப்பில் சொக்கிப்போய் விட்டான். பின்னர் இவ்வுரு மயிலே,

அணங்கோ, மாதோ எனத் தபங்கி அவ்வழகன் அவனை நோக்க அவன் நாணமடைந்து நிலத்தை நோக்கி யாதோ யோசிப்பவள் போல நிற்கின்றாள். நின்றலும், ஆடவனும் தன்னைக்கை மாற்ற, அதுவே சமயமெனக் கண்ட அழகி அவனை நேராக நோக்கிப் புன்னகை கொண்டாள். இந்நிலையை வள்ளுவப் பெருந்தகையும்

“யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக் காற்
றனோக்கி மெல்ல நகும்”

என்று சிறப்பாகக் கூறிவிட்டார். இதன் பகத்துவம் பெரிய தன்றே.

இப்படியாக ஒருவர் வேட்கையை ஒருவர் அறிந்ததன் மேல், இருவரும் நோக்காவொத்து மகிழ்வுற்ற ராபினும் உரையாட வில்லை. ஆனால் அவர்கள் விழிகள் செவ்விய மொழியைச் சிறிது நேரத்தில் பகர்ந்துவிட்டதன்றே. இதனைப் பொய்யா மொழியும்

‘கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கோக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனுமில்’

எனக் கூறுகின்றார்.

இவ்வண்ணமே காதலுக்கும் கண்ணை அத்தியாவசியமா யிருக்கின்றது. கண்ணைக்கொண்டு காதற்போர் புரிந்த ஒருத்தியும் பின் கண்ணை உவமானமாக

“கருமணியிற் பாவாய் நீ போதாயாம் வீழந்
திருநுதற் கில்லை யிடம்”

என்றும்,

“என் கண்ணிமைக்கு மாயி னுள்ளிருக்கின்ற காதலர்”

எனவும் கூறுகின்றாள். என்னை கண்ணின் மாண்பு.

காதல்கொண்ட ஒருவனுக்குக் கண்டது எல்லாம் காதற்பொ ருளாகவே தோன்றும். அவன் எடுத்ததற்கெல்லாம் காதல் என்று எழுதியும், பாடியும், திரிவன். அறிவு, உணர்ச்சி முதலி யவை அவன் குறிக்கப்பட்ட பொருளிலேயே இருக்கும், அது புகழையோ இகழையோ பொருட்படுத்தாது, இன்பமோ துள்

பமோ இணைபிரியாது. செல்வமோ வறுமையோ சேர்ந்தே வாழுமீ. பற்றிய பொருளின் பற்றினை விடாது, குற்றம் நேரினும் குறை சொல்லாது ஒட்டியிருக்கும் உயிரையும் உதவும். ஆனால் காதல் முறிந்தால் சாதல் உடனே காணும். அப்படிப்பட்ட அன்பே காதல். இதையன்றோ மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் “காதல், காதல், காதல், காதல் போயிற் சாதல், சாதல் சாதல்” என்றார்.

சுபம்.

ச. பொ. பாலசிங்கம்.

Junior H. S. C.

தீண்டாமை.

உலக வாழ்க்கையில் இன்னல்கள் விளைவிக்கக் கூடியவைகள் பற்பல உண்டு. இவைகளில் தீண்டாமையை ‘ஒழித்தல்’ என்பது தலை சிறந்து விளங்கும் செய்கைகளி லொன்றாகும். இந்த முயற்சியில்த் துன்பம் நேர்ந்தால் என்ன செய்வது என்ற ஏக்கத்தால் இளைத்த இளைஞர்கள் பலராவர். முதிர்ந்து வளர்ந்தவர்கள் இடுக்கண் விளைவிக்கும் செய்கைகளிற்றலைபிடார். எவ்வகைத் துன்பத்திற்கும் தளராது முனைந்து நின்று வேலைபை கீறவேற்ற வேண்டுமென்ற ஊக்கமும் முயற்சியும் இளமைக்குரிய தன்மையாகும். உம் நாட்டில் எத்தனைவகை இனப்பிரிவுகள் நிலவுகின்றனவோ அத்தனை வகையான தீண்டாமைகளும் பரவியிருக்கின்றன. அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் குறித்து இங்கு கூறப்போவதில்லை. ஒரு கூட்டத்தவரை மற்றையோர் தீண்டாதிருத்தல் என்ற இழிவான தன்மையைக் குறித்து ஆராய்வோம்.

மக்களாய்ப் பிறந்தாரிற் சிலர் சீரும் சிறப்பும் ஒங்கியிருந்த காலத்தில் பல வகுப்புவாதங்கள் உண்டாகி மக்கள் வாழ்க்கையில் அவ்வகுப்பு வாதங்கள் எண்ணிக்கை மீறிப் பெருகிவிட்டன. இதைத் தீடுதெனக்கருதி களைவதை விடுத்து இது ஒரு உயர்ந்த நோக்கங்கொண்டு பிறந்ததென்று நல்லிணக்கம் கூறுவது சிலர் இயல்பு. மேலான கருத்தோடு இது பிறந்திருப்பின் உயர்குடிப் பிறந்தானொருவன் அடாது செய்யின் அவனை வெறுத்தல் தகுதி

யன்றோ? நம் நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை ஒரு பிரிவினராகத் தீண்டாதார் என இழித்துத் தள்ளி வைத்திருக்கின்றோம். இது எந்த நாகரீகமுள்ள நாட்டில் போற்றப்படும்? ஆனால் “பேயும் தன் செயலுக்கு மறைமொழிச்சான்று காட்டும்” என்ற பழமொழி போல இழிசெயலுக்கு ஆன்றோர் நூல்களிலிருந்து சான்றுகள் கண்டு பிடித்து விடலாம். நாம் மக்கள் பேச்சிலே கருத்தைச் செலுத்துகின்றோம். ஆனால் நம் மனச்சாட்சி யாது சொல்வதென்று கேட்பதில்லை. முதலில் நம் மனம் என்பதற்கும் மனச்சாட்சி என்பதற்கும் உள்ள வேற்றுமையை உணரவேண்டும். மனம் மக்களை எவ்வழியிலுஞ் செலுத்தும் மனச்சாட்சி மக்கள் நல்வழியினின்றும் தவறும்போது, எதிர்ப்பட்டுத் தவறுகளை எடுத்துக்காட்டும்.

நம் நாட்டு மக்களிடமிருள் தீண்டாதார் தம்மில் தீண்டக்கூடாதென்பார். ஆனால் தீண்டாதார் மதுவை வார்க்க அவர்கள் இருந்துகொண்டு இருகை ஏந்தி வாங்கி அருந்துவர். அப்போது அவர்கள் தாய்மை எங்கே? மற்றொரு சிலர் மாடுதின்னும் புலையரைத் தீண்டுதலாகாதென்பார். ஆனால் ஆடு கோழி யருந்துபவர்க்கும் மாடு தின்பவர்க்கு முள்ள வேறுபாடு அவர்களுக்குப் புலனாகின்றதோ அறியோம். உயிரிர்க்கத்கால் மாமிசம் தவிர்த்து மாக்கறி உண்போர் சிலர். மற்றைய உயிர்களிடம் இரக்கங்காட்டி முற்பட்ட இவர்கள் எவ்வாறு ஒழுக்கிறனர் என்பது சொல்லாமலே புலனாகும். ஆயுருத்துத் தின்னும் புலபன் தண்பதியைச் சடையில் வைத்த அம்பலவாணர் போருளுக்கு உயிரன்றோ.

தீண்டாதாரை நாம் கண்டாலும் தீது, ஆண்டவன் கோரிற் படியிலும் கல்வியைக் கொடுத்துப் பேரொளி பரப்பும் கலாசாலைகளிலும் அவர்கள் கால் எடுத்து வைக்கப்படாது. கிணறு குளம் முதலியவைகளைத் தீண்டாதார தீண்டக்கூடாது. நன்னெறி புகட்டும் கழகவாயில்களிலும் அவர்கள் அடியெடுத்து வைக்கக்கூடாது என்று நம் முன்னோர் வரம்பிட்டனர். எப்படிப் பிழைப்பர் எளி யர். அவர்கள் முன்னேறும் வழியாது? அவர்கள் இன்னாட்டு மக்களுடன் வாழ்வதைவிட வேறு நாடு சென்று பிறசமயம் புகுந்து வாழ்தல் நன்றென் நெண்ணிச் செல்கின்றனர். தீண்டா வகுப் பினர் ஒரு நாளைக்கு ஒரு தெய்வத்தையும், மற்றொரு நாளைக்கு பிறிதொரு தெய்வத்தையும் தொழுவர். இர்து மதத்தின் உண்

மையான கொள்கைகளை அவர்கள் அறியக்கூடியதாயில்லை. இந்
 சீலையில் பிறச்சமயிகள் தாங்கள் போற்றும் உயர்ந்த கொள்கைகளை
 அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி தம்வசப்படுத்த முற்படுவராயினர்.
 அத்தோடு அவர்களுக்கு கல்வியறிவையும் பணவசதியையும்
 கொடுத்து தம்வசப்படுத்த முயன்றார்கள். பிறச்சமயிகளை நாம்
 புறங்கூறுதல் மிகத்தவறு

“காலத்தினுற் செய்த நன்றி சிறி தேனும்
 ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”

என்ற வள்ளுவன் வாக்குப்படி அவர்களை நாம் போற்ற வேண்டும்.
 திருவள்ளுவர், தாயுமானவர், பாரதியார் நம் கண்முன்னே
 தோன்றி மறைந்த காந்திமகான் முதலியோர் படம் வைத்து
 தினமும் பூமாலைசூட்டித் தொழுவர் பலர். நாட்டுப்பற்று மொழிப்
 பற்று சமயப்பற்று என்று பறை சாற்றுவர் சிலர். தம்மதமே எம்
 மதத்திலும் மேம்பட்டதென்று புகழ்ந்து பேசுவர் சிலர். ஆனால்
 அவர்கள் சொற்படி அல்லது அவர்கள் செயற்கைப்படி நடை
 முறையில் செய்வதில்லை என்பது நாம் கண்டறிந்த உண்மையாகும்.

நாயன்மார் முதல் உத்தமர் காந்திவரையும் தீண்டாமையை
 ஒழிக்கப் பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டது நம் எல்லோருக்கும்
 தெரிந்ததே. நம் நாட்டில் நாவலர் வரம்பைக் கடந்து தீண்டா
 மையை ஒழிக்க முற்பட்ட சைவப் பெரியார் முயற்சி போற்றத்
 தக்கது. ஆனால் அவர்களின் முயற்சி கைகடுவதாகத் தெரிய
 வில்லை. இன்று மாணவர்களாகிய நாமே நாளை மகாசனமாகப்
 போகின்றோம். வருங்கால உலகைத் திருப்பியமைப்பது எங்கள்
 பொறுப்பு. வைதீசுக் கொள்கைகளில் ஒன்றாகிய தீண்டாமையை
 ஒழிப்பது எங்கள் கடமை. ஆகையால் ஒவ்வொரு இளைஞனும்
 முற்பட்டுச் சாதிரியண்டொழிய வேறில்லை என்ற உண்மையை
 எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். சாதியெனும் சழிகடந்த சமத்துவ
 நன்னடைக்க வேண்டும். “பிறப்பெரக்கும் எல்லாவுபிரும்” என்ற
 உண்மையை உலகத்தோர் அறியும்படி செய்தல் வேண்டும். நம்
 நாட்டில் வழங்கும் வகுப்புப் பெயர்களெல்லாம் பிறப்பினை அடிப்
 படைமாகக்கொள்ளாது தொழில் முறையால் பிறந்ததென்பதை
 மக்கள் அறியும் வண்ணம் விளக்க வேண்டும்

“பெருமைக்கும் மேலேச் சிறுமைக்கும்
கருமமே கட்டளைக்கல்”

என்ற திருவள்ளுவரின் குறட்படி எத்தொழிலைச் செய்யினும்
ஒழுக்கமுடையவர் உயர்ந்தவரென்றும் ஒழுக்கமற்றவர் தாழ்ந்தவ
ரென்றும் வருங்கால மக்களாகிய நாம் உலகத்தோர் அறியும்படி
எடுத்துக் காட்ட வேண்டும்.

தீண்டாமையை ஒழித்து
உலகில் அன்பு நெறியைப் பரப்புவோம்.

S. K. படிகலிங்கம்

S. S. C.

பெண்களுக்குச் சமஉரிமை வழங்கப்படல் வேண்டுமா?

இன்றைய உலகில் உருப்பெற்றெழும் கேள்விகளுள் இஃ
தும் ஒன்றாகும். சம உரிமை என்றால் என்ன? சுருங்கக் கூறின்
கல்வி, செல்வம், சமூகம், உத்தியோகம், அரசாங்கம் முதலிய
துறைகளில் எவ்வாறு ஆண் சுதந்திரம் பெற்றுள்ளானோ அஃதே
பெண்களுக்கும் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான்.

பெண்கள் வீரத்தினால் குன்றியவர்கள், கலைகளைக்கற்றுத்
தேறாதவர்கள், என்றெல்லாம் உசம்பாவிதமான குற்றங்களை
அவர்களின் சுமத்துகின்றனர். இன்றைய ஆடவர்கள், இது தவறு,
முடியுடை மூவேந்தர் ஆட்சிபுரிந்த காலம் தொட்டு இன்றுவரை
அவர்கள் சகலதுறைகளிலும் முன்னேற்றம் உடையவர்களாகவே
திகழ்கிறார்கள். சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த ஒளவையின் கலைத்
திறனை நாம் அறிவோமல்லவா? அன்றி கண்ணகியின் கற்புத்
திறன்தான் என்னே! பாதகண்டத்தில் தோன்றிய லட்சுமிபா
யின் வீரம் எத்தனைபேரை அடிமைபூண்டது. சமர்க்களத்திலே
புறமுதுகு காட்டாத போர்செய்த மாண்ட அவளது வீரம்
தானென்னே! அவளது பெயரால் சிறுவிய படைபொன்று இந்
திபாவில் இன்றும் உண்டல்லவா?

மரபேரும் புரட்சிகட்கும் அரணாயமைந்த பிராஞ்சு ஆங்கி
லேயர் ஆட்சியில் அழுங்கால் அத்தேச மன்னையும், அத்தேசத்
தையும் காப்பாறிய வீரப்பெண் திலகத்தின் (Joan of Arc) வீரந்
தான் எங்கேபோயது? கலையிலும், வீரத்திலும், பொறமையி
லும் ஈடில்லா இப் பெண்மணிகளின் சரிதையை அறிந்தபின்னா
வது அவர்கள் அறிவிலிகள், ஆண்மையற்றவர்கள் என்று கூற
முற்படுவார்களா ஆடவர்கள்?

இன்றைய உலகிலே சகல துறைகளிலும் அவர்களே முதல்
ஸ்தானம் வகிக்கின்றார்கள். கல்வியிலோ, வீரத்திலோ, தேச
சேவையிலோ அவர்கள் ஆடவர்களைக் காட்டிலும் பெற்றி வாய்ந்த
வர்கள். சிலவாண்டுகள் 'முன் (Engineering) பரில் அவர்கள்
தேரியமற்றவர்கள் என்று நீக்கப்பட்டிருந்தனர். இன்று அதி
லும் அவர்கள் திறமைகாட்டி அதைப்பயிலுவதி லீடுபட்டுளனர்.

உலகம் என்னும் ஆழியில் வாழ்க்கை என்னும் படகை இன்
பமாக கலங்கா நெஞ்சத்துடன் கணவனுடன் சரி சமானமாக
நின்று ஓட்டுபவள் யார்? பெண்ணல்லவா? அன்றியும் ஆங்கே
வானளாவ எழும் துன்ப அலைகளை அஞ்சா நெஞ்சுடன் எதிர்த்து
நின்று போராடுபவள் பெண்ணல்லவா? பெண்ணின்றேல் வாழ்க்
கையில் ஆடவன் வெற்றிகாணல் முடியுமா?

பெண்ணென்று பேதைமை பேசுகின்றாயே மட ஆடவனே!
சமத்துவம் என்றால் தலைகுனிந்து நிற்கின்றாயே! இது தகுமா?

“மாதர்என்ற மடமைமாறி ஆண்களோடு பெண்களும் சரி
நிகர் சமானமாக வாழ்வமிந்த நாட்டிலே” என்று அன்றொரு
நாள் பாரதி கனவுகண்டானல்லவா? அக்கனா இன்று நனவாக
மாறுதல் என்பதில் என்னஐயம்?

வாழ்க்கைத் துறையிலே மான வீரியாக நின்று அறப்போர்
புரிந்து இன்ப வாழ்வை வரவழைக்கும் அவள் உரையற்றறை
யிலே புறமுதுகு காட்டாது போர்செய்து ஆடவனுடன் நல்
வாழ்வு வாழ்வாளென்பதில் எத்துணை ஐயமும் இல்லை. ஆதலால்
இன்றைய உலகில் அவர்கட்கு சமஉரிமை வழங்கல் அத்தியா
வசியமாகும்.

சோ. செல்வநாயகம்,

S. S. C.

சத்தியம் நிலைக்க வேண்டும்

வள்ளுவனின் வழுவற்ற கோள்கையில்லை

வளனுடை நல்லகிம்சையுடன் ஒழுக்கமில்லை

முள்ளுகளாம் தீமைநிறை இருள்கூழ் பாதை

முனைந்து கொண்டே செல்கின்ற உலகுதன்னில்
கள்ளுவேறி கோலைபாவம் நிறைய வண்டு

காந்தி மகான் கோள்கையினைக் காப்பாரில்லை

தள்ளுவது மூலகினுக்கு நன்றே சொல்லீர்

தகைமைசால் வள்ளுவனார் வகுத்தநீதி.

(1)

முன்றும் உலகயுத்த மொன்று நேரின்

முடிவதற் கேன்னாகுமென ஆயுங்காலை

தான்றான் பேரியதேனும் அணுக்குண்டாலே

சகமெல்லாம் கலங்கிநிலை கெட்டுப்போகும்

ஈன்றான் உலகமாதா சகோதரர் நாம்

என்னும்மனப் பான்மையது கெட்டதாலும்

நான்றான் பேரிய நெனும் முனைப்பினாலும்

நலந்திகழும் இவவுலகு நாசமாகும்.

(2)

உலகிலுள்ள கோடுமகளைத் தடுக்கவேண்டின்

உண்மையு மொற்றுமையும் நிலைநிற்கவேண்டின்

குலவுநலந் திகழ்ந்திட வள்ளுவன் முன் செய்த

குறள்வேண்பா நீதியுடன் குணத்தின் குன்றும்

பலர்புகழங் காந்திஜியின் சொல்லுஞ் சேர்ந்து

பாரினுளோர் மனதில் ஒலி செய்ய வேண்டும்

நிலவுலகிற் பகைதீமை விட்டே நீங்க

நித்தியமும் சத்தியமே நிலைக்க வேண்டும்

இ. முருகையன்

S. S. C

கொலைசெய்யும் தமிழா உன்

குற்றத்தைப்பார்!

கொலை! கொலை!! கொலை!!! என்று தமிழா, நீ கோடிக்கணக்கான உயிர்களைக் கொலை செய்கிறாய். கொலை யென்றால் அர்த்தமென்ன? அதனைநாம் ஆராய்ந்து பார்க்கத் தேவையில்லை. “கொலை” என்று நம் வாயால் உச்சரிக்கும் பொழுதே அதன் அர்த்தம் வெள்ளிடைமலை போல் விளங்குகிறது.

நீ உலகிலே வாழப் பிறந்தனையா? மாழப் பிறந்தனையா? கோடி புண்ணியம் செய்யப் பிறந்தனையா? கோ வென்றலறும் உயிரைக் கொலைசெய்யப் பிறந்தனையா? நீ ஆருயிராய்ப்பேணி வரவேண்டிய உயிரைக் கூற்றுவ னுலகுக் கணுப்புவதா நியாயம்? அடியேன் என்று உன்னிடத்தில் அடைக்கலம் புகுந்தவனை மடியச் செய்வதா நியாயம்? பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்றை, பஞ்ச புலன்களை அடக்க முடியாதநீ, அஞ்சாமல் செய்கின்றாயே!

நீ உன்னைப்பார்க்க மாட்டாய். நீ செய்யும் கொலையை உணரமாட்டாய்! நீ போய் உன்னுருவத்தை நிலைக்கண்ணாடியிற் பார். நீ செய்யும் கொலை பாவமா, புண்ணியமா என்று பிறரிடம்கேள். நீ கிணற்றுத் தவளைபோல் இருக்கின்றாயே. தகப்பன் செய்த தொழிலை மகன் செய்வது போற் செய்கின்றாயே. உனது நாடு, இந்த ஜனநாயக காலத்தில், கற்றேன், கல்லாதோன்! உயர்ந்தோன், தாழ்ந்தோன்; பணக்காரன், ஏழை; முதலாளி, தொழிலாளி என்னும் வேறுபாடுகள் ஆற்றுப்போகும் காலத்தில், எல்லோரும் ஓர்குலம், ஓர்இனம், ஓர் தாயின் பிள்ளைகள் என ஒசைகேட்கும் காலத்தில், 15-ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பா இருந்ததுபோல் இருக்கிறதே. உனதறிவை நீ நல்வழியிற் பயன்படுத்த மாட்டாயா?

“எப்போருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினும்
அப்போருள் மெய்ப் போருள் காண்பதறிவு”

என்று கூறித் திருவள்ளுவர் அறிவைப் பாவிக்கும் முறையைக் காட்டுகிறார். சாதியென்றால் என்னவென்று நாம் சிந்திக்கிறோமா? சிந்தித்தால் அர்த்தம் சுலபமாகத் தெரியவரும். அதுபோற் கொலையை ஏன் செய்கிறோம்? யாருக்காகச் செய்கிறோம்? நம்மில் ஒருவரைக் கொலை செய்தால் அவர் உயிர் எவ்வாறு நீங்குகிறது? இத்தகைய கேள்விகளை நாம் ஏன் நம்மிடத்திற் கேட்கலாகாது. சிந்தித்தால் அதன் அர்த்தம் பசுமரத்தாணிபோற் பதிந்து விடும்.

“வலியார் முன்றன்னை நினைக்கத்தான் தம்மின்
மேலியார்மேற் சேல்லு மிடத்து.”

என்று வள்ளுவர் மதம்பிடித்த வலியோருக்கு ஓர் அறை போடுகிறார். நாம் நம்மிலும் எளியவர்களைத் துன்புறுத்த ஏகும் பொழுது, நம்மிலும் வலியவரிடத்து நாம் நிற்கும் நிலையை உணரவேண்டும். அப்படி நினைக்கின் நாம் ஒரு போதும் தீங்கு செய்யோம். அதுபோலவே நாம் ஒரு உயிரை வதைக்கும்பொழுது, நமது உயிரை வதைத்தால் நாம் எப்படி வேதனைப்படுவோம் என்று உணரவேண்டும். நாம் ஒரு நாய்க்குக் கல்லால் எறிந்தால் அது உடனே கத்தும். நமக்கு யாராவது எறிந்தால் நாம் உடனே சிரிப்போமா?

“நாம் ஒருநாளைக்கு ஒரு கோழியும், ஒரு கிழமைக்கு ஒரு ஆடும், மாதத்துக்கொரு மாடும் வெட்டுகிறோம், ஆனால் ஆஜென்ரைனா (Argentina) வில் ஒரு நாளைக்கு எத்தனை ஆயிரம் ஆடு மாடுகளை வெட்டுகிறார்கள். இன்னும் சிக்காகோ (Chicago) வில் எத்தனை ஆயிரம் மாடுகள் வெட்டுகிறார்கள். நாம் ஒன்றிரண்டு மிருகங்களை வெட்டுதல் தீராப்பாவமா?” என்று நீங்கள் கேட்கலாம்.

சொல்லுங்கள்! சிந்தித்துத் தெளிந்து சொல்லுங்கள்!! மாடு, ஆடு, கோழி முதலியவற்றை வெட்டுவதற்காகவா வளர்ப்பது? இல்லை. அவற்றினுற் பயன் பெறுவதற்கே. நம்மைப் பாராட்டிச் சீராட்டி வளர்க்கும் எமது தாய் தந்தையர் எம்மைக் கொல்லும் நோக்கமுடையவர்களா? இல்லை. நம்மால் ஏதோ பயன் பெறவேண்டியே அவர்கள் அவ்வாறு செய்கின்றனர். நாம் ஒரு நாள் உணவிற்காகப் பலகாலத்திற்கோ அன்றிச் சில காலத்திற்கோ பயன்தரும் உயிர்களை அழிக்கலாமா? உயிர்கள்மேற் கருணை கொள்ளுங்கள்.

உயிர்களனைத்திலும் அன்பு வேண்டும், என்று பாரதி பரிதாபத்துடன் கூறினாரே. அஞ்ஞானம் தலைக் கொண்ட தமிழர்களே சிந்தியுங்கள்! திருந்துங்கள்!!

இறைவனுக்குப் பலியிடவேண்டும். தேருக்குப் பலியிடவேண்டும். ஆபிரம் கட்டைகள் சுற்றிவரும் ஆகாய விமானத்துக்குப் பலி கொடுக்கவில்லை. சிறு கோவிலைச் சுற்றிவரும் ஒரு தேருக்குப் பலியிட வேண்டுமா? அறியாமை! மடமைத்தனம்!! உங்களைப்பார்த்து உலகம் சிரிக்காதா? முனிமுன் பலியிடவேண்டும். காளிமுன் பலியிடவேண்டும். வைரவர்முன் பலியிடவேண்டும். இவையெல்லாம் உதிரம் குடிக்கும் கடவுள்களாம். ஒரு உயிரை வதைக்கும் கடவுள் கடவுளாகுமா? உதிரம் குடிக்கும் கடவுள் கடவுளாகுமா? அறியாமையாற் கொலைசெய்யும் தமிழர்களே, எவ்வுயிரும் தம்முயிர்போல் நடத்துங்கள். கோவிலுக்குப் பலியிட்டிடுப் பலனடைந்தவன் யார்? கோவிலுக்குப் பலியிட்டா இன்னொளில் இருப்பவர் அறிஞராக வந்தனர்?

உங்கள் அஞ்ஞானப் புகையை நீக்குங்கள். இரக்கமற்ற அரக்க குலத்திற் றேன்றியவர்களா நாம்?

“தன்னூண் பேருக்கற்குத் தான் பிறிதூணுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்”

ஊனைத்தின்று உடம்பைப் பெருக்கினால் அருளிருக்குமா?

“அவிசோரிந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர் சேகுத்துண்ணுமை நன்று”

ஆயிரம் அரிய வேள்விகளைச் செய்தலினும் ஒருயிரைக் கொல்லாமை பெரிதன்றோ. அறிவுடைத் தமிழரே, அகந் தையை அகற்றுங்கள். ஆணவத்தை அடக்குங்கள். கொலையை நஞ்சினும் கொடிய நாகமென நினையுங்கள்.

காலம் செல்லச் செல்ல உலகம் முன்னேறுகிறது. ஆனால் தமிழகம் பின்னேறுகிறது. முன்னேற்றம் என்றால் புதியபாதை. அதைக்கண்டு பிடியுங்கள். நம் தங்கை மார் முழங்காலுக்கு மேல் சட்டைபோடுதல்தான் முன்னேற்றமல்ல. புகைப்பதல்ல. காம வெறியாடுவதல்ல. அன்னிய பாவையில் மோகங் கொள்வதல்ல. தமிழுக்குச் சாவுமணி அடிப்பதல்ல. தமிழுக்கும் தமிழகத்திற்கும் செய்யவேண்டிய பணியை மறப்பதல்ல. நாம் ஓர் நல்ல புதிய பாதையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். நம் சமுதாயம், பொருளாதாரம் சிறப்புற்றோங்கும் வண்ணம் ஒரு புதிய பாதையை வகுக்க வேண்டும். ஏன்? என்னத்திற்காக? என்னும் கேள்விகளைப் போட்டு மூட நம்பிக்கைகளை உண்மையான உயர்வான முறைகளாக மாற்றவேண்டும். அப்பொழுதுதான் தமிழகக் கதிரவன் உதயமாவான். வீழ்ச்சி பெற்ற தமிழகம் எழுச்சிபெறும்!

S. V. சுப்பிரமணியம்,

S. S. C.



சிட்டுக் குருவி.

ஒரு காள் எனக்கு மிகவும் சோம்பலாக இருந்ததால், ஒரு கட்டிலிற் படுத்தேன். குறை நித்திரையில் "கீச், முச்" என்ற சப்தம் என் காதில் விழுந்தது. அச்சூரல் என்னை நோக்கி, "ஏய் சோம்பேறியே! நீ ஒளவையின் வாக்கை அடியோடு மறந்து விட்டனையா? 'பகலில் நித்திரை செய்யாதே' என்ற வாக்கு அமிர்தம் போன்றது. அவ்வாக்கை நீ பெட்டியிலிட்டுப் பூட்டி வைத்திரு. என்னைப் பார்! உனக்கு வெட்கம் இல்லையா? உன் தகப்பனின் சொத்தை நம்பியா சோம்பேறித்தனம் பண்ணுகிறாய்? அது அந்தக்காலம். அந்தக்காலம் மலையறிவிட்டது. சுறு சுறுப்பாய் வேலைசெய், விடாமுயற்சி யுடையவகை இரு. 'முயற்சி திருவினையாக்கும்' என்பதை மனதிற்பதி. அட மனிதா! பாடு பட்டுத் தேடி யுண்ணவேண்டும. பகலில் நித்திரை செய்தால் உன் தேக பலம் குன்றிவிடும். உன் புத்தி மழுங்கிவிடும். முயற்சி யுடையவகை இரு, எழும்பு, எழும்பு....." என்று ஏளனம் பண்ணிச் சிரிப்பது போலிருந்தது.

ஏறிட்டுப் பார்த்தேன்! கண்ணை விழித்துப் பார்த்தேன்!! உற்றுப் பார்த்தேன்!!! அங்கிருந்தது ஒரு சிட்டுக்குருவி; ஒன்றல்ல இரண்டு; சோடிகள். ஒன்று ஆண், மற்றது பெண். அவைகளின் சுறுசுறுப்புத்தான் என்னை! அவைகளின் சந்தோஷத்திற்கு எல்லை ஏது?

உருவத்தில் சிறியன. கருமத்தில் கண். கிடைத்ததெல்லாம் ஆகாரம். மனிதன் ஏன் கஷ்டப்படுகிறான்?

உண்ண உணவிற்கு. உடுக்க உடைக்கு. இருக்க இருப்பிடத்திற்குத்தானே?

சிட்டுக்குருவிக்கு இவைகளில் எதுதான் தேவை? செல்லும் இடமெல்லாம் ஆகாரம் உண்டு. உடனே உடை. பாடசாலை யும் இருப்பிடந்தான். பலசரக்குக் கடையும் இருப்பிடந்தான். சுறுசுறுப்பான பறவை! சுதந்திரமாகத் திறந்த வெளிகளில் பறந்து திரிவதற்கு இறகுண்டு.

மனிதனுக்கு இறகிருந்தால் ஆகாய விமானமுந் தேவை யில்லை. அபாயம் நேரிட வழியுமில்லை,

கிளி முதலிய பறவைகளைப் பிடித்தால் கூண்டில் அடைத்து வைப்பார்கள். அங்கு மறியலறைதான். ஆனால் சிட்டுக்குரு வியையோ வெனில் கண்காட்சிக்காகத் திறந்த கூட்டினுள் விடுவார்கள். அது சுதந்திரமாக உலாவிவிட்டு கூண்டினுள் வந்திருக்கும். அதற்கு அங்கு இருக்க விருப்பமதிகம். பேடையுடன் கூடிவாழும்.

என்ன அழகு!! “நான் ஒரு சிட்டுவாக விருந்தால்.....” என்ற எண்ணம் எனக்கடிக்கடி உதிப்பது உண்டு. உங்களுக்குச் சிட்டுவாக இருக்க விருப்பமில்லையா?

ந. கந்தசாமி
Prep. S. S. C.

‘காலை நிகழ்ச்சிகள்’

வெளித்தது கீழ்த் திசை; ஊதாவி படிந்து ஒளிமங்கிய கண்ணாடிப்படல மென விளங்கிய தோற்றத்தாயிற்று மதியம். இருளென்னும் பகைவனின் வலியை முற்றும் அழிக்கமுடியாது, இன்னலுறும் சந்திரனுக்குத் துணைபுரிய, வெய்யோனே! வாவுபரித்தேரேறிவா வென்றழைப்பன போல் கூவுகின்றன கோழிகள். தென்றல் ‘ஜில் ஜில்’ என்ற வீசுகின்றது. அடியார்களின் அரகரா ஒலி காதைத் துளைக்கின்றது. இன்னிசை வீணையர், யாழினர் தத்தம் இசைக் கருவிகளை இன்றமிழோடு கூட்டி இசைக்கின்றனர். மென் பூங்குயில்கள் இசைக் கருவிகளுக்குத்தக இனிமையாகக் கூவுகிறன. கோயில்கள் தோறும் சங்கநாதங்களும், மணியோசைகளும் ஒலிக்கின்றன.

என்னே! காலைக்காட்சி! கதிரவனும் தனது விரை பரிபூட்டிய தேரை மிக விரைவாகச் செலுத்திக்கொண்டு ஆகாய வீதியின்கண்ணே வருகின்றான். தனது மனைவியராகிய தாமரைகளைப் பிரிந்தவன், மீண்டும் வந்து தனது செங்கதிர்க் கரங்களால் ஆரத்தழுவுகின்றான். தபுவுந்தோறும் அகங்குழைந்து, முகங்களை மலர்த்தி, அண்மை வெளிப்படுத்துகின்றன கமலங்கள். இக்காதலர்களின் அன்பின் பெருக்கைக் கண்டதாகச் சோலை மயில்கள் ஆனந்த நடனம் புரிகின்றன. அதற்குத்தக பரிவண்டுகள் செல்வழி முரலுகின்றன. இந்நேரத்தில் உழவர் கையிற் காளை

களையும், தோழிற் கலப்பைகளையும் கொண்டு புலங்களை நோக்கிக் கடுகி நடக்கின்றனர். மாதர்கள் தங்கள் கருங்குழற் கற்றைகளைக் கோதி நண்மலர் சூடுகின்றனர். பின் குடங் குடமாகப் பால் கறக்கின்றனர்.

சூரியனும் கடுகி நடந்துகொண்டிருக்கிறான். பள்ளிப் பிள்ளைகள் புத்தகத்தோடு பாடசாலை நோக்கிச் செல்கின்றனர். மாடுகளெல்லாம் கூட்டங் கூட்டமாகப் புற்றரைகளை நோக்கிச் செல்கின்றன. உழுத்தியர்கள் தங்காதலருக்குப் பழஞ் சாதமும், பழந்தண்ணீருங் கொண்டு செல்கின்றனர். இரவில் மீன்பிடிக்கச் சென்ற வலைஞர் மீண்டு வருவதைக்கண்டு, முத்தன்ன முறுவல் கரட்டி வலைச்சியர் இன்புறுகின்றனர். தங்கணவர் இன்னும் வரவில்லையே என்று விரைந்தகுடி உள்ளத்துடன் நிற்கின்றனர் சிலர். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை கண்குளிரக்கண்டு அப்பாற் செல்பவன் போலக் கதிரவனும் விரைந்து மேற்சென்றுகொண்டிருந்தான்.

S. K. சிவஞானம்

J. S. C.

மாணவர் கடமை

காலையில் எழுந்து கதிரவன் உதயம் கண்டு;
காலைக் கடன்களை கடுகனவே முடித்து,
கடவுளை நினைந்து கை தொழது
கடமைகள் செய்திடப் புதுவதில் தவறது எந்நாளும். (1)

புத்தகத்தை எடுத்து புனிதமாகப் படிப்பது;
புரியாதவைகளைப் புரிந்திடப் படிப்பது
புதினம் தான் அன்றே! பயன் உண்டு
புரியாத எதையும் பயில்வது மடமை, அந்தோ! (2)

பாடசாலைக்குத் தவறாமல் போக வேண்டும்;
பாடங்களை நன்து பயில வேண்டும்,
பாலர்களுள் சண்டையின்றிப் படித்தல் வேண்டும்,
பாலர்களுள் நல்வருடன் கூட வேண்டும். (3)

பெரியோர்கள் கூறுவதைக் கேட்டு ஒழுக வேண்டும்;
பெற்றோரைத் தேய்வ மெனப் பேணல் வேண்டும்,

பெரியாராயினும், சிறியாராயினும், பொய்யை அகற்றவேண்டும்
பெரிதாகிலும், சிறிதாகிலும், அறத் செய்தல் வேண்டும். (4)

சோம்பலாக இருத்தல் கூடாது, எப்போதும்
சுறு, சுறுப்பாக இருத்தல் வேண்டும்
உண்மையே உரைக்க வேண்டும் எப்போதும்,
கடமையை மறவாது நடத்தல் வேண்டும். (5)

இ. மு. விக்கினேஸ்வரன்

— —

Form. III.

மாயப் பாத்திரம்

ஓர் சின்னக்கிராமத்தில் ராமன் என்னும் பையனும் அவ
னுடைய தாயாரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் மிகவும் ஏழைகள்.
அவர்களிடம் உணவுக்குக்கூட பணம் இல்லாமல் போய்விட்டது.
ஆதலால் அவர்கள் தங்களிடம் இருந்த மாட்டை விற்கத்துணிந்
தார்கள். ராமன் மாட்டை அவிழ்த்துக்கொண்டு போனான்.
வழியில் ஒரு அன்னியனைச் சந்தித்தான். அவன் ராமனிடம்
தனக்கு மாட்டைத் தரும்படி கேட்டான். ராமன் “எவ்வளவு
விலை கொடுப்பாய்” என்று கேட்டான்.

அவன் தன்னிடம் பணமில்லையென்று சொல்லித் தன்னுடைய
சட்டைக்குள்விருந்து மூன்று கால்களுள்ள ஓர் பாத்திரத்தை
எடுத்துக் காட்டினான். மாட்டை அந்தப் பாத்திரத்துக்கு மாற்
றிக் கொடுக்கும்படி கேட்டான். ராமன் “வேண்டாய்” என்று
சொல்லவும், உடனே அப்பாத்திரம் “என்னைக் கொண்டுபோ”
என்றது. ஆச்சரியப்பட்டு அந்தப் பாத்திரத்தை எடுத்துக்
கொண்டு மாட்டைக் கொடுத்து விட்டுப்போனான்.

வீட்டை யடைந்ததும் ராமனைத் தாயார் ஏசினாள். அப்
பொழுது அந்தப் பாத்திரம் “என்னைக் கழுவி அடுப்
பில் வை” என்றது. உடனே ராமன் அப்படியே செய்தான்.
அப்பாத்திரம் “நான் கெந்தப் போகிறேன்” என்றது. ராமன்
“எவ்வளவு தூரம் கெந்தப் போகிறாய்?” என்று கேட்டான்.
அது “நான் செல்வனுடைய வீடுவரை கெந்தப் போகிறேன்”
என்று சொல்லிவிட்டு ஓடிப்போய் செல்வனுடைய வீட்டு அடுப்

படியில் நின்றது. இங்கே செல்வனுடைய மனைவி பிட்டுக்கு மாக்குழைத்துக்கொண்டிருந்தாள்.

அவள் இப்பாத்திரத்தை எடுத்துப் பிட்டு மாவைப்போட்டு அநிப்பில் வைத்தாள். பிட்டு அவிந்தவுடன் அப்பாத்திரம் துள்ளிக்கொண்டு ஓடிற்று. வீட்டையடைந்ததும் ராமனும் அவன் தாயாரும் பிட்டைச் சாப்பிட்டனர். இப்படியே இப்பாத்திரம் இன்னும் இரண்டு முறை சென்று செல்வனுடைய கோதுமையையும் பணமெல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து சேர்த்தது. இதனால் ராமனும் அவன் தாயாரும் செல்வராயினர்.

ஒருநாள் அப்பாத்திரம் பணக்காரனுடைய வீட்டிற்குப் போனபொழுது பணக்காரன் பாத்திரத்தை உடைத்து நொருக்கு வதற்காகப் பிடித்தான். உடனே அவன் பாத்திரத்துள் அடங்கக் கூடிய விதமாக சிறிய மனிதனாகினான். பாத்திரம் அவனைக் கொண்டு ஓடிற்று. பாத்திரமும் பணக்காரனும் எங்கே சென்றனர் என்று சொல்லமுடியாது, ஏனெனில் அவை திரும்பி வரவேயில்லை.

N. பரமஞானம்,
Form. 1.

இந் து க் க ல் லூ ரி
கனிஷ்ட வகுப்பு('A' பிரிவு) மாணவர்கள்
திருவாளர் A. S. கனகரெத்தினமவர்களின்
பிரியாவிடை குறித்துப் பாடிய

பாக்கள்

வாழிய இந்துக்கல்லூரி வாழி உயர்கல்விநிலை
வாழி அன்பு கூரிடும் மாணவர்கள் — வாழியரோ
போற்பாநு மாங்கிலழம் போற்றும் தமிழூறி
கற்பார் கனகரெத்தினம்.

அன்பு மடக்கழம் ஆரநு மிக்தடையாய்
இன்பமிகக் கற்பிக்கு மேந்தலே — நண்பு
துறவாக் கனகரெத்தினத் தோன்றலே யீவாய்
மறவாதிருக்கும் வாய்.

தாயை யகலும் மகவுபோ லுன்பிரீவால்
மேய மனவருத்தம் மிக்கின்றேம் — தூய
உளமுடையா யுன்னுடைய ளுக்க மறிவு
வளமுடையாரார் எமக்கு மற்று.

சீர்மலி யாங்கிலச் செல்வ பேர்மலி
சேந்தமிழ் வல்ல தேசிகோத்தம!
ழவிநு வற்சரம் முடியா வன்புடன்
ஏவரும் மதிக்க விசைந்த நன்னூல்கள்
பலபல வேமக்குப் பயந்தனை! நலம்து
தணம்பல நிறைந்த கொள்கல மாகி
நடுநிலை தீறம்பாத் தீடமுடை வீர!
ஒருகாற் சொல்லிய வறுநீ வாசகம்.
பலகால் நிலைக்கும் பண்புட னெம்மை
இன் மொழியாலே நன்மொழி பயிற்றிய
அறிவு நிறைசெம்மால் உறுதுணை யாகிய
தீருவளர் செம்மை யறிவு பல கற்பித்து
அகலா நண்பனு மாயினே இகலிலா
நெஞ்ச நிறைவுடைய சேஞ்சொற் பாவல!
மழைமுகங் கண்ட மயிற்சுலம் போல நின்
தழைமுகங் கண்டு மனழவந் தீருந்தோம்
ஒருநாட் பழகினும் பிரிய லாகா
பெரு மான் துணமுடை பேரியோய் நின்னை!
பிரிய லாகா உரிமை செய்தனை
தினகரன் போல சீரொளி விரித்த
கனக ரெத்தினப் பெயர்கொள் காவலனே,
உன்னுடை யுணர்ச்சி நோக்கிப் பிரிவோம்
மன்னிய உள்ளத்தி லெங்களை மறவா
நல்வா மருளி தீயையா
எல்லவரும் புகழ் ஞான பண்டிதனே.

இந்துக்கல்லூரி இந்து இளைஞர் கழகம்

போஷகர்: வித்துவான் தீரு. க. கார்த்திகேசு,

தலைவர்: தீரு. ச. பொ. பாலசிங்கம்.

காரியதரிசி: தீரு. சே. க. படிசுலிங்கம்.

சென்ற பல ஆண்டுகளாக இக்கல்லூரியின் கண்ணே இந்து இளைஞர்
கழக விஷயமாக ஒரு நிகழ்ச்சிகளும் நடக்கவில்லை. அதற்குமுன் எத்தனையோ
பல ஆண்டுகளாக இந்து இளைஞர் கழகம் மிகவும் செம்மையான முறையில்

நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவந்ததென்று அக்காலத்திற் பயின்ற பழைய மாணவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள் அக்காலத்தைப் போலல்லாமல் இக்காலத்திலே சைவசமயம், தமிழ்மொழி முதலிய விஷயங்களையிட்டு பல கட்சிகள் கிளர்ச்சி செய்து வருகின்றன. நம் முன்னோர் ஒழுகிவந்த சமயம் விஞ்ஞான அறிவு முன்னேறிய இக்காலத்திற்கும் உகந்ததென்று சிலர்கூற, பலர் அச்சமயமானது நம் முன்னேற்றத்திற்குப் பெருந் தடையாயிருக்கிறதென்று சொல்லி பெரும் முழக்கம் செய்கின்றார்கள். மாணவர்களாகிய நாம் இவ்விஷயமாக சித்தித்து முடிவு கட்டுவதற்குப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் பாடங்களும் அவற்றிற்கென்று செலவிடும் நேரமும் இடந்தராவிட்டாலும் இவ்விஷயத்திற்காக எஸ். எஸ். வி. (S. S. C.) ஏச். எஸ். வி. (H. S. C.) வகுப்புக்களில் பயிலும் மாணவர்கள் ஒரு வாரத்திற்கு ஒருநாமாவது கூடிப் பேசுவதற்காக இக்கழகம் மறுபடியும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டது. இக்கழகத்தின் முதற் கூட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழிலும் சைவ சமயத்திலும் அழுந்திய அறிவு பெற்ற பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அதிபர் திருவாளர் சு. நடேசன் அவர்கள் ஓர் பேருரை நிகழ்த்தினார்கள்.

சைவ அறிஞர்களை உழைப்பித்துப் பிரசங்கம் செய்வித்தும் சமய அறிவு படைத்துள்ள இக்கழக மாணவர்களைக் கொண்டு பேச்சுகள் நிகழ்த்தியும் சமய அறிவைப் பரவச் செய்தே இக்கழகத்தின் நோக்கமாகும். இத்தகைய நோக்கம் இக்கழகத்திற்கு உண்டென்பதை கீழ்வரும் விஷயங்கள் சான்று பகரும்.

இத்தவணையில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள்:

“பேரிய புராணக்கதைகள் இக்காலத்திற் உகந்தனவா?”

வித்துவான் திரு. க. கார்த்திகேசு B. A. அவர்கள்.

“ஆணவத்தைப் போக்கவேண்டும்”

ஆசிரியர் திரு. மு. மயில்வாகனம் அவர்கள்.

“சைவசமயத்தின் மாண்பும் தொன்மையும்”

திரு. மா. மகாதேவா B. A. (Hons) அவர்கள்

மாணவர் தருக்கம்:—

“அண்ணாத்துரையின் கடவுட் கொள்கைகளை இக்காலத்திற் சிறந்தவை”

வாதிகள்: க. கைலாசபதி, சே. சோமசுந்தரம்.

பிரதிவாதிகள்: தே. நடனசபாபதிசர்மா, ஐ. செல்லையா.

சே. க. படிகலிங்கம்,
சாரியதரிசி.

இலட்சியவாதி—எங்கள் நாடகம்

சீர்குலைந்திருக்கும் சமுதாயத்தில் ஊறிக்கிடக்கும் மூட நம்பிக்கைகளையும் சாதிபேதம், ஏழை செல்வர் என்ற வேறுபாடு முதலியவற்றால் ஏற்படும் அட்ளீரியங்களையும் துடைத்தெறியும் கோக்குடன் இலட்சியப் பாதையின் முன்னணியில் சின்று போரடும் வீர இளைஞர்களின் வாழ்க்கைக்கு ஓர் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது 'இலட்சியவாதி' என்ற நாடகம். யாழ்ப்பாணப் பொதுமக்கள் இதுவரை என்றும் கண்டறியாத தும் இந்துக்கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற நாடகங்களில் மிகவும் வெற்றிகரமானதும் இதுவென்று கூறின் மிகையாகாது.

யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் நாடகம் நடத்தும் முறையில் ஒரு புரட்சியை உண்டுபண்ணிய பெருமை கூட்டு 'டைரக்டர்கள் S. முத்துக்குமாரன் & S. வேலுப்பிள்ளை அவர்களையே சாரும். யாழ்ப்பாணம் இதுவரை கண்டறியாத பல தந்திரங்களையும் சூட்சுமங்களையும் அவர்கள் கையாண்டு பார்ப்பவர்களுக்கு நாடகமே வெள்ளித்திரையிலேயும் படக்காட்சிதானே என்று சந்தேகம் ஏற்படும்படி செய்துவிட்டார்கள். 'நாடகம் பார்ப்பதிலும் படம் பார்க்கலாம்' என்று எண்ணங்கொண்டிருந்தவர்கள் பலர் உள்ளத்தில் 'நாடகம் பார்ப்பதால் கண்ணுக்கும் செவிக் கும் இனிய விருந்து' சிடைக்கும் என்ற மனப்பான்மையை உண்டுபண்ணிவிட்டது இந்நாடகம்.

நம் அன்றாட வாழ்க்கையை ஒட்டி அமைந்திருக்கின்றது கதை. முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்கு மிடையில் உள்ள பிரச்னைகள், உண்மைக்காதலர்க்கு ஏற்படும் இடையூறுகள், விதவை, களுக்கும் ஏழைப் பெண்களுக்கும் செய்யப்படும் அக்கிரமங்கள், இவற்றை யெல்லாம் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது நாடகம். ஆகவே இதையொரு மிகச் சிறந்த சமூக நாடகம் என்று கூறுவதில் தயங்க வேண்டியதில்லை. கதைபின் சாரம் பின்வருமாறு.

ஒருபுறம் பணமூட்டைகளின் மீதிருந்து ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றார் இராமசாமி முதலியார். அவர் செல்வத்தில் தவழ்கிறான் தாயை இழந்த ஒரே மகன் சுருமார். மறுபுறம் அரைவயிற்றுக் கஞ்சிக்காக அடிமை வாழ்க்கை நடத்துகிறான் ஏழை

முருகன். ஏழமையின் சின்னமானாலும் அழகே உருவாகத்திகழ்
கிறார் அவனின் மகள் கமலா. எல்லோருக்கும் வேண்டியவனும்
சுகுமாரின் அத்தியந்த நண்பனுமான மணிதான் இலட்சியவாதி.
படித்துப் பட்டம்பெற்றப் பலது மறிந்து அனுபவ பூர்வமாகப்
பெற்ற உறிவினால் அனைவரையும் தன்வயமாக்கி இலட்சியப்
பாதையில் அழைத்துச் செல்லும் வீரத் தலைவன்.

தனிமை! தள்ளாடும் வயதில் முதலிபாரைத் தனிமைத்
துயரம் வாட்டத் தொடங்கவே தன் இச்சைக்கு ஓர் இளம் கன்னி
யின் வாழ்க்கையை யேபலியிடுகிறார். தந்தையின் தவறான செயலுக்
காக சிலைகுலைத்து நின்ற மைந்தன் சுகுமாரனுக்கு இன்னும் கலக்
கம் காத்திருக்கின்றது. பருவமங்கையான சிற்றன்னை தன் விரக
தாபத்தைத் தணிக்காமபடி மன்றாடுகிறாள். பதறி சிற்ற மைந்த
னையும் பற்றியணைக்கும் தாயையும் பார்த்துவிடுகிறார் முதலிபார்
தப்பிப்பிராயங்கொண்டு தன் மைந்தனில் பழிசுமத்தி அவனை
வீட்டினின்றும் வெளியேற்றுகிறார். தனிமையில் தவிக்கிறான்
மைந்தன். அவனைத்தேற்றி அவன் மனோரதத்தை சிறைவேற்
புவதாக வாக்களிக்கிறான் மணி.

காதல்! இளம் உள்ளங்களில், இழிகுலம் என்ற இருளை ஊடு
ருவிக்கொண்டு அரும்புகிறது காதல்ச் சுடர். குலம், கோத்திரம்,
பணம் என்ற கட்டுப்பாடுகளைத் தகர்த் தெறித்துக்கொண்டு சுகு
மாரும், கமலாவும் பிரேமலோகத்தில் இன்பயாத்திரையை ஆரம்
பிக்கிறார்கள். கேள்விப்பட்ட முதலியார் சினக்கிறார். அவர் கோ
பக்கனல் முருகனின் வாழ்வையே கருகவைத்து விடுகிறது. தன்
வாழ்நாள் முழுவதும் தன்நெற்றி வியர்வை வழிந்து செழித்த
செல்வச் செருக்கால் தன்னைப் புறக்கணித்த முதலியாரைப் பழி
வாங்க முற்படுகிறான் முருகன். அதன்விளைவு விபரீதமாகின்றது.

கொலை! குற்றவாளி என்று கைதுசெய்யப்படுகிறான் சுகுமார்.
தந்தைக்கும் மகனுக்கு யிடையில் நடைபெற்ற வாக்குவாதங்கள்
சுகுமாரரே கொலைகாரன் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.
வாழ்வே உசந்துபோன அவனுக்கு மாணம் விடுதலை அளித்திருக்
கும். ஆனால்... மங்கிய வாழ்க்கையைச் சோபிக்க முருகனே முன்
வந்து தன் உயிரைத் தியாகம் செய்கிறான். தானே கொலைகாரன்

என்பதைக் கோட்டாருக்கு அறிவித்து அதை நீரூபித்தும் காட்டிவிடுகிறான்.

மங்களம்! முடிவு மங்களமானதுதான். விடுதலை அடைந்த சுகுமாரன் கமலாவை வாழ்க்கைத் துணைவி ஆக்கிக்கொள்கிறான். விதவையாகித் தஞ்சம் புகுந்த மாலினியைப் புறக்கணிக்க உத்தமனான மணியின் உள்ளம் இடம் கொடுக்கவில்லை. கைகொடுத்து அணைத்துக்கொள்கிறான் அவளை மனைவியாக. காதலர்கள் கண்டு களிப்புறுகிறார்கள்.

பால்மணம் மாறாத பாலகர்கள் என்று கருதக்கூடிய சிறுவர்கள் இத்தகைய உணர்ச்சி ததும்ப நடித்திருப்பதை மிகக் காதலர்களில்லை. பதினைந்து வயதுதானும் நிரம்பாதவர்களாயிருந்தும், இத்தகைய திறம்பட நடித்திருப்பது மிகவும் மெச்சத்தக்கது.

நடிப்பின்போது தாமே உணர்ச்சியோடு நடித்ததுமல்லாமல் பார்ப்பவர்களின் உள்ளத்திலும் உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்பிய பெருமை ஒவ்வொரு நடிப்புக்கும் உரியது. முக்கியமாக மாலினியும், சுகுமாரும் தனித்தனிபே மணியிடம் தம்கிலையைப் பற்றி முறையிடுங்காட்சி பார்ப்பவர்களை உருகச்செய்து விடுகின்றது. காதல் காட்சிகள் சினைக்குத்தோறும் எம்மைக் கனவுலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லக் கூடியனவாக விளங்குகின்றன.

வேஷப் பொருத்தம் மிகவும் மெச்சத்தக்க ஒரு விஷயமாகும். பெண்களாக நடித்த பாத்திரங்களுக்குப் பதிலாக சாஷாத் பெண்மணிகளே நடித்திருந்தாலும் அவ்வளவு திறமாக இருந்திருக்கும் என்று சிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை. முதலியாரின் பாகத்தை நடித்தவர் உண்மையாத் தொண்டுகிழவரா என்றகேள்வி பலர் மனத்தில் உதிக்கும்படி வேஷம் அமைந்திருந்தது.

மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவதற்காகக் கையாண்ட தந்திரம் குறிப்பிடுதற்குரியது. பேசும் படத்தில் நடப்பதுபோன்று மனதில் தோன்றியவற்றை அசரீரியாக வசனம் மூலமும் பாடல் மூலமும் வெளிப்படுத்தினார்கள். அவற்றை

யுள் முக்கியமாக முதலியார் தம் தவறதல்களை உணர்ந்து நிலை குலையும்படி அவர் மனச்சாட்சி கூறியது மிகவும் விசேடமானது.

நாடகம் முழுவதும் உணர்ச்சி ததும்பும்படி தீட்டப்பட்ட மணிமணியான சொல்லடுக்குகளும் அவற்றின் ஆழத்தில் அடங்கிக் கிடந்த நுண்ணிய கருத்துக்களும் நாடகத்தின் திறமைக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும். சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன்மாரி பொழிந்தாற்போல சுவைதரும் சொல்லடுக்குகளேரடு செவிக்கும் இதயத்துக்கும் இனிய விருந்தளித்த பின்னணிச் சங்கீத வித்வான்களின் திறமையும், குறிப்பிடத்தக்கது. ஒவ்வொரு காட்சிக்கும் ஏற்ப இசையைச் சொரிந்து உள்ளுணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்புவதில் அவர்கள் பெரிதும் உதவினார்கள்.

நாடகத்தில் பலரின் மனதைக் கவர்ந்த ஒரு அம்சம் இடையில் சேர்க்கப்பட்ட கதகளி நாட்டியமாகும். வெண்துகிலின்மீது நாட்டிய அபிநயங்களின் நிழல் மாத்திரமே தோன்றும்படி இருந்தது நாட்டியம்.

இத்தகைய ஒரு மகத்தான வெற்றிக்கு முக்கிய காரணம், நடிகர்களைத் தெரிவு செய்வதில் டைரக்டர்களுக்கு இருந்த சாமர்த்தியந்தான் என்பது நாடகம் பார்த்தவர்களுக்குக் கூறாமலே புலனாகியிருக்கும். இந் நாடகத்தினால் நம் கல்லூரிக்கு ஒருதனிப் பெருமையையும் யாழ்ப்பாணப் பொது மக்களுக்கு இத்தகைய கலைபை அனுபவிக்கும் பாய்க்கியத்தையும் தந்த டைரக்டர்களுக்கு என்றும் கடமைப்பட்டவர்களாவோம்.

உண்மையாகக் கலைவளர்ச்சி கருதும் ஒவ்வொருவரும் இது போன்ற நாடகங்களை அரங்கேற்றுவதை எவ்விதம் உற்சாகம் அளிக்கவேண்டுமென்பதை நாம் குறிப்பிடவேண்டியதில்லை. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் இதுபோன்றவற்றிற்கு ஆதரவு கிடைக்குமா என்பதுதான் பிரச்சனை. ஆயினும் ஒன்றுமட்டும் உறுதியாகக் கூறலாம். காதுக்கும் கண்ணுக்கும், இதயத்துக்கும் அறிவுக்கும் திகட்டாத விருந்தான இந்நாடகம் இந்துக்கல்வாரியின் சரித்திரத்திலேயே என்றும் அழியா இடம் பெற்று விட்டது.

